

मार्कने लिहीलेले येशु ख्रिस्ताचे शुभवर्तमान मार्कनी लिखेल येशु ख्रिस्तनं शुभवर्तमान वळख

नवा करारमा येशुना जिवननं वर्णन ज्या चार पुस्तकसमा करेल शे. त्या पुस्तकसले शुभवर्तमान म्हणतस त्या पुस्तकसपैकी मार्कनी लिखेल येशु ख्रिस्तनं शुभवर्तमान हाई एक पुस्तक शे. येशु मरानंतर ह्या चारही शुभवर्तमान एकमांगे एक मन्तय, मार्क, लूक अनी योहान यासनी लिखात. या चारिसपैकी मार्कनी लिखेल येशु ख्रिस्तनं शुभवर्तमान हाई सर्वात धाकलं पुस्तक शे. काही तज्ञ लोकसनी मान्य करं की, मार्कनी लिखेल येशु ख्रिस्तनं शुभवर्तमान बाकीना तिन शुभवर्तमानसना पहिले येशुना जन्मना ६५-७० वर्षनंतर लिखायनं. अनं लिखानं कारण म्हणजे रोम शहरना ख्रिस्ती मंडळीसना आत्मईश्व्वास वाढाकरता अनं त्यासले प्रोत्साहन भेटाकरता लिखाई गयं.

हाऊ मार्क कोण शे? संत पौल अनं बर्णबा यासना हाऊ तरुण सोबती योहान मार्क म्हणजेच मार्कनी लिखेल येशु ख्रिस्तनं शुभवर्तमान ह्या पुस्तकना लेखक. मार्क पहिला मिशनरी प्रवासमा त्याना सोबतीसले मझारमाच सोडीन निघी गया. त्यामुये त्याना आत्मसन्मानले ठेच पोहंचनी प्रेषित १३:१३ नंतर मात्र हाऊच मार्क बर्णबासंगे सेवा कार्यमा सहभागी व्हयेल दखास प्रेषित. १५:३७-३९ हाऊ मार्क पेत्रना जवळना मित्र व्हता १ पेत्र ५:१३ प्रमाणे. तज्ञसनी अस मान्य करेल शे की, जरी मार्कनी येशुनं जिवन अनं सेवा प्रत्यक्ष दखी नही तरी पेत्रना साक्षना आधारवर त्यानी त्यानं शुभवर्तमान लिखं. मार्कनी लिखेल येशु ख्रिस्तनं शुभवर्तमानना मुख्य दोन विषय म्हणजे ख्रिस्ती शिष्य कसं बनानं अनी शेवटला काळ विषयी येशुनी करेल भविष्य. रूपरेषा

१. बाप्तिस्मा करनारा योहान अनं येशुना बाप्तिस्मा. १:१-१३
२. येशुनी गालील प्रदेशमा अनं परीसरमा करेल चमत्कार. १:१४-९:५०
३. गालील ते येरूशलेमपावत येशुना प्रवास अनं मंदीरमा प्रवेश. १०:१-१२:४४
४. येशुनी शेवटला काळबद्दल करेल भविष्य. १३:१-३७
५. येशुनं मरणं, पुनरुत्थान अनं महान आदेश. १४:१-१६:२०

बाप्तिस्मा करनारा योहान अनी त्याना प्रचार
(मत्तय ३:१-१२; लूक ३:१-१८; योहान १:११-२८)

- 1 देवना पोर्या येशु ख्रिस्तनी सुवार्तांनी हाई सुरवात शे.
- 2 यशया संदेष्टानी लिखेल शे की,
“देव बोलना, ‘मी मना दूतले तुना पहिले धाडसु तो तुनी वाट तयार करी.’
- 3 जंगलमा घोषणा करनारानी वाणी अशी व्हयनी की,
‘प्रभुना मार्ग तयार करा;
त्यानी वाट नीट करा तसच हाई व्हयनं!’ ”
- 4 “पापसपाईन फिरा अनी बाप्तिस्मा *करी ल्या,” असा प्रचार करत बाप्तिस्मा करनारा योहान जंगलमा प्रकट व्हयना. 5 तवय यरूशलेम शहर अनी यहूदीयाना प्रदेश मधला सर्व लोके त्यानाकडे येवाले लागनात, त्याना प्रचार ऐकीन त्यासनी पाप कबुल करात अनी योहान कडतीन यार्देन नदीमा बाप्तिस्मा करी लिधा.

6 योहान उंटसना केससपाईन बनाडेल कपडा घाले, कंबरले कातडाना पट्टा बांधे अनी तो रानमध अनं टोळ खाये. 7 तो त्याना प्रचारमा अस सांगे, “मना नंतर एकजण असा ई राहना तो मनापेक्षा इतला सामर्थ्यशाली राही की, वाकीसन त्याना पायमधला जोडानी दोरी सोडानी पण मनी लायकी नही. 8 मी तर तुमले पाणीघाई बाप्तिस्मा देयल शे; पण तो तुमले पवित्र आत्माघाई बाप्तिस्मा दि.”

येशुना बाप्तिस्मा अनं सैतानकडतीन त्यानी परिक्षा
(मत्तय ३:१३-१७; ४:१-११; लूक ३:२१-२२; ४:१-१३)

9 त्या दिनसमा येशुनी गालील प्रदेशमा नासरेथ गावतीन ईसन योहान कडतीन यार्देन नदीमा बाप्तिस्मा करी लिधा. 10 येशु पाणीमाईन वर येस नही येस तोच स्वर्ग उघडेल शे अनं पवित्र आत्मा कबुतरना मायक त्यानावर उतरी राहीना अस त्यानी दखं; 11 ✨तवय लगेच स्वर्गमाईन अशी वाणी व्हयनी की, “तु मना पोर्या, माले परमप्रिय शे, तुनावर मी भलताच खूश शे.”

12 मंग पवित्र आत्मा त्याले लगेच जंगलमा लई गया; 13 तो जंगलमा चाळीस दिन राहीना, त्यानासंगे जंगलना जनावरस शिवाय कोणी बी नव्हतं, तठे सैताननी येशुनी परिक्षा लिधी. त्यानंतर देवदूत ईसन त्यानी सेवा कराले लागनात.

* 1:4 १:४ बाप्तिस्मा पाणीमाईन बुडाईन वर काढाना विधी ✨ 1:11 १:११ मत्तय ३:१७; १२:१८; मार्क १:७; लूक ३:२२

चार शिष्यसले पाचारण
(मत्तय ४:१२-२२; लूक ४:१४,१५; ५:१-११)

14 मंग हेरोद राजानी योहानले कैदखानामा टाकानंतर, येशु गालीलमा देवना राज्यनी सुवार्ता सांगी राहींता. 15 ✨अनं बोली राहींता, “येळ पुरी व्हई जायल शे, देवनं राज्य जोडे येल शे! म्हणीसन पापसपाईन फिरा अनी सांगेल सुवार्तावर ईश्व्वास ठेवा!”

16 मंग येशु गालील समुद्रना काठवरतीन जाई राहींता, तवय त्यानी शिमोन अनी त्याना भाऊ आंद्रिया, या मासा धरनारा भाऊसले समुद्रमा जाळं टाकतांना दखं. 17 येशुनी त्यासले सांगं, “मनामांगे या म्हणजे, लोकसले देवना राज्यमा कसं लयतस, हाई मी तुमले शिकाडसु.” 18 मंग त्यासनी लगेच जाळं तठेच टाकं अनी त्या त्याना मांगे निघनात.

19 मंग तठेन थोडा पुढे जावानंतर येशुनी जब्दीना पोरया याकोब अनं योहान ह्या दोन्ही भाऊसले नावमा जाळं सवारतांना दखं. 20 लगेच त्यानी त्या दोन्ही भाऊसले बलायं तवय त्यासनी त्यासना बाप जब्दीले त्याना मजुरससंगे नावले सोडीसन त्या येशुना मांगे निघी गयात.

दुष्ट आत्मा लागेल माणुस
(लूक ४:३१-३७)

21 मंग येशु अनी त्याना शिष्य कफर्णहूम गावले गयात लगेच त्यानी शब्बाथ दिनले यहूदी लोकसना सभास्थानमा जाईसन प्रचार करा. 22 ✨त्याना प्रचार ऐकीन लोके थक्क व्हई गयात कारण तो शास्त्री† लोकेसनामायक बोली नही राहींता, तो तर पुरा अधिकार त्यालेच शे असा प्रचार करी राहींता.

23 तवय तठेच सभास्थानमा दुष्ट आत्मा लागेल माणुस व्हता तो वरडना, 24 अनी बोलना, “हे येशु नासरेथकर, तुना आमना काय संबंध? तु आमना नाश कराले येल शे का? तु कोण शे, हाई माले चांगलच माहित शे, तु देवना पवित्र माणुस शे.”

25 येशुनी त्या दुष्ट आत्माले धमकाडीन सांगं, “चुप रूहाय अनी यानामातीन निघी जाय!”

26 तवय तो दुष्ट आत्मा जोरमा वरडाले लागना अनी त्या माणुसले पिळीसन त्यामातीन निघी गया. 27 हाई दखीसन सर्व लोके चमकाई गयात अनी त्या

✨ 1:15 १:१५ मत्तय ३:२ ✨ 1:22 १:२२ मत्तय ७:२८,२९ † 1:22 १:२२ शास्त्री नियमशास्त्र शिक्षक

एकमेकसले ईचारू लागणात, “हाई काय शे? हाई काय नवं शिक्षण? तो दुष्ट आत्मासले पण अधिकारतीन आज्ञा देस अनं त्या त्यानं ऐकतस बी!”

28 येशुनी किर्ती हाई लगेच गालील प्रदेशना चारीमेर वारानामायक पसरनी.

येशु बराच लोकसले बरं करस

(मत्तय ८:१४-१७; लूक ४:३८-४१)

29 मंग येशु सभास्थानमातीन निधीसन लगेच याकोब अनी योहान यासनासंगे शिमोन अनं आंद्रिया यासना घर गया. 30 शिमोननी सासु तापमा ती खाटवर झोपेल व्हती तिनाबद्दल लगेच त्यासनी येशुले सांगं. 31 तवय येशु तिनाजोडे गया, त्यानी हात धरीन तिले ऊठाडं, लगेच तिना ताप निधी गया अनं ती त्यासनी सेवा कराले लागनी.

32 संध्याकाय व्हयनी तवय लोके आजारी अनी दुष्ट आत्मा लागेलसले येशुकडे लई वनात. 33 अनी शहरना सर्व लोकसनी दारजोडे गर्दी करी. 34 तवय येगयेगळा आजार व्हयेल लोकसले त्यानी बरं करं. बराच भूत लागेलसले चांगलं करं अनं तो दुष्ट आत्मा लागेलसले बोल्तु दि नही राहीता, कारण तो कोण शे, हाई त्यासले माहित व्हतं.

येशुना गालीलमा प्रचार

(लूक ४:४२-४४)

35 मंग येशु पहाटमा ऊठीसन घरना बाहेर निघना अनं गावना बाहेर एकांतमा गया अनी त्यानी तठे प्रार्थना करी. 36 तवय शिमोन अनं त्याना सोबतना त्याले शोधाले गयात. 37 तो त्यासले सापडना तवय त्या त्याले बोलनात, “सर्व लोके तुमले शोधी राहीनात.”

38 मंग येशु त्यासले बोलना, “चला आपण जोडेना गावसमा जाऊ म्हणजे माले तठे प्रचार करता ई, कारण त्यानाकरताच मी येल शे, हाऊच मना उद्देश शे.”

39 ✨असाच तो पुरा गालील प्रदेशना यहूदी लोकसना सभास्थानमा प्रचार करत फिरना अनी बराच लोकसमाईन दुष्ट आत्मासले काढं.

येशु कुष्ठरोगी माणुसले शुध्द करस

(मत्तय ८:१-४; लूक ५:१२-१६)

40 तवय एक कुष्ठरोगी †त्यानाकडे वना अनी त्याना समोर पाया पडीन त्यानी त्याले अशी ईनंती करीसन बोलना, “तुनी ईच्छा व्हई, तर तु माले शुध्द कर.”

41 तवय येशुले त्यानी किव वनी अनी त्यानी त्याना हात धरीसन सांगं, “मनी ईच्छा शे, तु शुध्द व्हई जाय.” 42 अनी लगेच त्यानं कुष्ठ निधी गयं अनं तो शुध्द व्हई गया 43 मंग येशुनी त्याले ताकीद दिसन लगेच धाडी दिधं. 44 अनी सांगं की, “दख कोणलेच काही सांगु नको. तर तु स्वतः जाईसन याजकले S दखाड, तुना कुष्ठरोग निधी गया, अनी शुध्द व्हवानंतर जे अर्पण मोशेनी देवानं ठराई देयल शे; ते अर्पण कर म्हणजे याजकले खरं पटी.”

45 पण बाहेर जाईसन त्यानी सर्व लोकसले सांगं, त्यामुये येशुनी इतली प्रसिध्दी व्हयनी की, त्याले शहरमा मोकळं फिरानं कठीण व्हई गयं, म्हणीन तो एकांतमा रहावाले गया, तरी पण चारीबाजुतीन लोके त्यानाकडे ईज राहीतात.

2

येशु लखवा व्हयेल माणुसले बरं करस

(मतय ९:१-८; लूक ५:१७-२६)

1 थोडा दिन नंतर येशु कफर्णहूम गावमा परत वना, अनी तो घर शे, हाई लोकसनी ऐकं. 2 तवय त्याना घरमा ईतला लोकसनी गर्दी करी की, दारमाईन घुसाले सुध्दा जागा नव्हती, तठे जमेल लोकसले त्यानी संदेश दिधा. 3 तवय लखवा व्हयेल माणुसले चारजण त्यानाकडे उचलीसन लई वनात. 4 गर्दी इतली व्हयेल व्हती की, त्यानाजोडे जावाले जागाच नव्हती, म्हणीन त्या घरवर चढनात. येशु जठे उभा व्हता तठला कौले त्यासनी काढी लिधात अनी जी खाटवर तो लखवा व्हयेल माणुस झोपेल व्हता त्यासनी ती खाट तठे खाल उतारी दिधी. 5 मी त्याले बरं करसु हाऊ त्यासना ईश्वस दखीसन येशुनी लखवा व्हयेल माणुसले सांगं, “हे पोर्या, तुना पापसनी क्षमा व्हयेल शे.”

6 काही शास्त्री लोके तठे बशेल व्हतात. त्या आपला-आपला मनमा ईचार कराले लागनात की, 7 “हाऊ असा कसा काय बोलस? हाऊ तर देवनी निंदा करी राहीना! कोणीच देवना शिवाय पापनी क्षमा करू शकस नही!”

8 येशुले त्याना आत्मिक दृष्टीघाई लगेच दखायनं की, शास्त्रीसना मनमा काय ईचार चाली राहिनात. तो त्यासले बोलना, “तुम्हीन आपला मनमा हाऊ ईचार कसाले करी राहिनात? 9 ‘तुना पापनी क्षमा व्हई गई,’ अस लखवा व्हयेल माणुसले बोलानं की, ‘ऊठ, तुनी खाट उचलीन, चालाले लाग’ हाई बोलनं, कोणतं सोपं शे? 10 मनुष्यना पोर्याले जगना पापनी क्षमा कराना अधिकार शे,” हाई तुमले समजाले

S 1:44 १:४४ याजक धार्मीक विधी कराना

पाहिजे अस बोलून येशूनी लखवा व्हेल माणुसले सांगं, 11 “मी तुले सांगस की, ऊठ, तुनी खाट उचलीन घर जाय!”

12 मंग तो ऊठना अनी लगेच त्यानी खाट उचलीन सर्व लोकस समोरतीन गया, हाई दखीन सर्व लोके चमकाई गयात, त्या देवना गौरव करीसन बोलनात, “आम्हीन अस कधीच दखेल नव्हतं!”

लेवी नावना माणुसले पाचारण

(मत्तय ९:९-१३; लूक ५:२७-३२)

13 मंग येशु परत गालील समुद्रना काठवर गया अनी सर्व लोकसनी गर्दी त्यानाजोडे वनी. तवय तो त्यासले शिकाडू लागना. 14 मंग समुद्रना काठवरतीन तो जाई राहिता, तवय त्यानी अल्फिना पोर्या लेवीले जकात नाकावर बशेल दखं, अनी त्याले सांगं, “चल मनामांगे ये,” तवय लेवी ऊठीसन त्यानामांगे गया.

15 मंग येशु लेवीना घर जेवाले गया. तठे येशु अनी त्याना शिष्य यासना पंगतमा बराच जकातदार अनी पापी लोके जेवाले बशेल व्हतात. कारण असा बराच लोके त्याना मांगे येल व्हतात. 16 तवय परूशी पंथमधला शास्त्री लोकसनी दखं की, येशु जकातदार अनं पापी लोकससंगे जेवण करी राहीना, त्या त्याना शिष्यले बोलनात, “हाऊ असा लोकससंगे का बर जेवण करस?”

17 हाई ऐकीसन येशु त्यासले बोलना, “निरोगी माणुसले वैधनी गरज र्हास नही, तर आजारी माणुसले र्हास, मी धार्मीक माणुससले नही, तर पापी माणुससले बोलावाले येल शे.”

उपासबद्दल प्रश्न

(मत्तय ९:१४-१७; लूक ५:३३-३९)

18 बामिस्मा देणारा योहानना शिष्य अनी परूशी ह्या उपास करतस, म्हणीन काही लोके ईसन येशुले ईचार लागनात, “योहानना शिष्य अनी परूशीसना शिष्य उपास करतस मंग तुमना शिष्य उपास का बर करतस नही?”

19 येशूनी त्यासले सांगं, “जोपावत वरहाडीसनासंगे नवरदेव शे, तोपावत त्या उपाशी राहतीन काय? जोपावत नवरदेव त्यासनासंगे शे तोपावत त्या उपाशी राहूच शकत नही.” 20 पण असा दिन येवाव शे की, नवरदेव त्यासनापाईन येगळा व्हई, तवय त्या उपास करतीन.

21 कोणी नवा कपडाना तुकडा ठिगळं पडेल जुना कपडाले लावस नही, लाव तर ठिगळाकरता लायल कपडा जुना कपडाले अजुन फाडी टाकी अनी ठिगळं अजुन मोठं व्हई जाई. 22 कोणी नवा द्राक्षरस कातडापाईन बनाडेल जुनी थैलीमा

भरीन ठेवस नही. जर तसं करं तर थैली फाटी जाई, अनी सर्व द्राक्षरस सांडाई जाई. म्हणीसन नवा द्राक्षरस नवा थैलीमा भरीन ठेवतस.

शब्बाथ दिनबद्दल प्रश्न
(मत्तय १२:१-८; लूक ६:१-५)

23 एकदाव अस व्हयनं की, शब्बाथ दिनले येशु त्याना शिष्यससंगे वावरमाईन जाई राहींता. जाता जाता शिष्य ओंब्या तोडीन खाई राहींतात. 24 हाई दखीसन परुशी येशुले बोलनात, “दख, तुना शिष्य अस कामकरी राहींनात जे शब्बाथ दिनले नियमप्रमाणे करतस नही!”

25 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “तुम्हीन कधी हाई वाचं नही का? की, जवय दावीद राजा अनी त्यानासंगे ज्या व्हतात, त्यासले भूक लागनी अनं त्यासनाजोडे खावाले काहीच नव्हतं तवय दावीद राजाने काय करं, 26 कशा तो देवना मंदिरमा गया अनी देवले अर्पण करेल भाकरी ज्या याजकशिवाय कोणीच खातस नही. त्या त्यानीपण खाघात अनी त्यानासंगे ज्या व्हतात, त्यासले पण खावाड्यात, हाई अब्याथार हाऊ जवय महायाजक व्हता, तवय हाई घडनं की नही?”

27 आखो तो त्यासले बोलना, “शब्बाथ दिन हाऊ माणसंसना चांगला करता बनाडेल शे; माणुस शब्बाथ दिनकरता नही.” 28 यामुये मनुष्यना पोर्या शब्बाथ दिनना धनी शे.

3

येशु लुळा हातना माणुसले बरं करस
(मत्तय १२:१०-१४; लूक ६:६-११)

1 परत येशु सभास्थानमा गया, तठे लुळा हातना एक माणुस व्हता. 2 तो शब्बाथ दिन व्हता येशु त्या माणुसले बरं करस की काय करस; हाई दखाकरता काही लोके टपेल व्हतात. म्हणजे त्यानावर आरोप करानी संधी त्यासले भेटी असा त्यासना बेत व्हता. 3 येशुनी त्या लुळा हातना माणुसले सांगं “ऊठ, मजारमा उभा रूहाय.”

4 मंग त्यानी त्या लोकसले ईचारं, “नियमशास्त्रप्रमाणे शब्बाथ दिनले एखादाले मदत करानं चांगलं की, वाईट करानं चांगलं? जीव वाचाडानं चांगलं की, जीव लेवानं चांगलं?” पण त्या गप्पच राहींनात. 5 मंग येशुनी संतापमा चारीबाजुले दखं अनी त्या लोकसना कठीण मनले दखीसन त्याले दुःख वाटनं, त्यानी लुळा हातना माणुसले सांगं, “तुना हात सरळ कर” त्यानी हात सरळ करा, अनी त्याना हात बरा

व्हयना. 6 तवय परूशी लगेच बाहेर निंघी गयात अनी येशुले मारी टाकानी योजना आखाकरता त्यासनी हेरोदीया नावना राजकीय पक्षनी भेट लिधी.

येशुना मांगे लोकसनी गर्दी

7 मंग येशु त्याना शिष्यससंगे गालील समुद्रकडे गया, तवय गालील शहरमातीन लोकसनी गर्दीं त्यानामांगे गयी, 8 अनी यहूदीया, यरूशलेम, ईदोन अनं यार्देन नदीना पलीकडला सर्व गावे अनी सोर अनं सिदोन यासना जवळना प्रदेशना लोकसनी गर्दींनं गर्दीं त्यानी करेल कामसविषयीन्या गोष्टी ऐकीसन त्यानाकडे वनी. 9 ☆त्याना आजुबाजूले लोके गर्दीं करीसन चेंगरी टाकतीन म्हणीसन त्यानी शिष्यसले पहिलेच एक नाव तयार करीसन ठेवाले सांगं. 10 कारण त्यानी बराच लोकसले बरं करेल व्हतं. म्हणीसन जेवढा रोगी लोके व्हतात त्या त्याले स्पर्श कराले गर्दीं करी राहीतात. 11 जवय जवय दुष्ट आत्मा लागेल लोके त्याले दखेत तवय त्यानापुढे पडी जायेत अनी जोरमा वरडीन म्हणेत, “तू देवना पोर्या शे!”

12 तवय तो त्यासले ताकिद दिसन सांगे, मी कोण शे हाई प्रकट करू नका.

येशु बारा प्रेषितसनी निवड करस (मत्तय १०:१-४; लूक ६:१२-१६)

13 मंग येशु डोंगरवर चढना अनी त्याले ज्या माणसे पाहिजे व्हतात त्यासले त्यानी बलायं अनं त्या त्यानाकडे वनात, 14 तवय त्यानी त्यासनामाईन बारा जणसले निवडं अनी त्यासले प्रेषित *हाई नाव दिधं, ह्यानाकरता की, त्या त्यानासंगे राहतीन अनं तो त्यासले प्रचार कराले धाडी. 15 अनी त्यासले दुष्ट आत्मा काढाना अधिकार राही.

16 ह्या बारा जणसले त्यानी निवाडं; ते अस त्यानी शिमोनले पेत्र हाई नाव दिधं. 17 याकोब अनी त्याना भाऊ योहान ह्या जब्दीना पोर्यासले येशुनी बोआनेर्गेश, म्हणजे “गर्जनाना पोर्या” अस नाव दिधं; 18 आंदिया, फिलीप्प, बर्थलमय, मत्तय, थोमा, अल्फीना पोर्या याकोब, तदय, शिमोन कनानी हाऊ रोमी शासन विरोधी. 19 अनं येशुले धरी देणारा यहूदा इस्कर्योत.

येशु अनी बालजबुल (मत्तय १२:२२-३२; लूक ११:१४-२३; १२:१०)

☆ 3:9 ३:९ मार्क ४:१; लूक ५:१-३

* 3:14 ३:१४ प्रेषित सेवा कराकरता धाडेल शिष्य

20 मंग येशु घर वना पण तठे बी लोकसनी ईतली गर्दीं करी की, त्याले अनं त्याना शिष्यसले जेवाले सुध्दा येळ नव्हती. 21 हाई गोष्ट त्याना घरनासना कानवर गयी, तवय त्या त्याले घर लई जावाकरता तठे वनात, त्या सांगी राहीतात, त्याले येड लागेल शे.

22 ☆पण यरूशलेम शहरतीन येल शास्त्री सांगेत, “बालजबूलनी †त्याले पछाडेल शे! म्हणीसन त्याले दुष्ट आत्मा काढता येतस.”

23 येशुनी त्यासले जोडे बलायं अनी दृष्टांतमा सांगु लागना की, “सैतानच सैतानले कशा काढु शकस? 24 एखादा राज्यमा फुट पडनी तर ते टिकू शकस नही. 25 एखादा घरमा फुट पडनी तर ते घर बी टिकु शकस नही. 26 सैतानच स्वतःना राज्यमा फुट पाडी तर असामा त्याना टिकाव लागाव नही, त्याना शेवट व्हई.

27 “एखादाले, पहीलवान माणुसनी घरनी संपत्ती लुटनी व्हई तर पहिले त्याले त्या पहीलवान माणुसले बांधनं पडी तरच तो त्याना घरनी संपत्ती लुटू शकस.

28 “मी तुमले सत्य सांगस की, लोकसनी करेल सर्व पापसनी अनं त्यासनी करेल देवनी निंदा यासनी बी क्षमा त्यासले भेटी जाई 29 ☆पण जो बी पवित्र आत्मानि निंदा करी त्यानी कधीच क्षमा व्हाव नही तो सार्वकालिक पापना भागीदार राही.” 30 “त्याले सैताननी पछाडेल शे,” असा त्या बोली राहीतात म्हणीसन येशु अस बोलना.

येशुना परीवार

(मत्तय १२:४६-५०; लूक ८:१९-२१)

31 तवय येशुनी माय अनी त्याना भाऊ, बहिण तठे वनात, त्यासनी बाहेर उभा राहिन त्याले निरोप धाडा. 32 येशुना बाजूले बराच लोके बशेल व्हतात, त्यासनी त्याले सांगं, “दख, तुनी माय अनं तुना भाऊ, बहिण बाहेर तुनी वाट दखी राहीनात.”

33 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “कोण मनी माय? अनी कोण मना भाऊ?” 34 मंग त्यानी तठे बशेल लोकसकडे दखीसन सांगं, “दखा! हाई मनी माय अनी ह्या मना भाऊ, बहिण! 35 कारण जो देवनी ईच्छाप्रमाणे वागस तोच मना भाऊ अनं बहिण, अनी तीच मनी माय.”

☆ 3:22 ३:२२ मत्तय १२:३४; १०:२५ † 3:22 ३:२२ बालजबूलनी दुष्ट आत्मासना राजा ☆ 3:29 ३:२९ लूक १२:१०

4

पेरणी करनाराना दृष्टांत

(मत्तय १३:१-९; लूक ८:४-८)

1 ✨परत येशु गालील समुद्रना काठवर उपदेश करू लागना, अनी त्यानाजोडे लोकेसनी ईतली मोठी गर्दी जमनी की, तो एक नावमा जाईन बसना अनी सर्व लोके समुद्रना काठवर उभा व्हातात. 2 दृष्टांत *दिसन बऱ्याच गोष्टी शिकाडु लागना अनी आपला उपदेशमा तो त्यासले बोलना;

3 “ऐका! एक शेतकरी पेरणी कराकरता गया. 4 तो पेरणी करी राहिता तवय काही दाना वाटवर पडनात त्यासले पक्षीसनी ईसन खाई टाकं. 5 काही दाना खडकाळ जमीनवर पडणात त्या लवकर उगनात पण तळे जास्त खालपावत माटी नव्हती म्हणीन त्यासले मुळकांड्याच वऱ्यात नहीत. 6 अनी जवय, सुर्य उगना तवय त्यासले ऊन लागनं अनं त्या सुकाई गयात. 7 काही दाना काटेरी झुडूपसमा पडनात. त्या उगनात पण काटेरी झुडूप इतलं वाढनं की, त्या पिकले वाढुच दिधं नही म्हणीन पिक काय वनं नही. 8 काही दाना चांगली जमीनवर पडनात त्या उगनात, मोठा व्हईसन त्याले चांगलं पिक वनं; म्हणजे कोठे तिसपट, कोठे साठपट, तर कोठे शंभरपट पिक वनं.”

9 मंग येशु बोलना, “ज्याले कान शे, तो ऐको!”

दृष्टांत सांगानं कारण

(मत्तय १३:१०-१७; लूक ८:९,१०)

10 मंग जवय येशु एकटा व्हाता, तवय त्याना बारा शिष्य अनं बाकीना शिष्यसनी त्याले ईंचारं, दृष्टांतना अर्थ काय शे. 11 तवय येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “देवराज्यना रहस्यनी माहिती करी लेवानी तुमले मोकळीक शे,” पण ज्या देवराज्यना बाहेर शेतस त्यासले सर्वकाही दृष्टांत दिसनच सांगनं पडी.

12 “त्या लोके डोयासघाई दखतीन;

कानघाई ऐकतीन,

तरी त्यासले काहीच समजाव नही;

पण जर त्यासनी समजी लिधं तर

त्या देवकडे वळतीन

✨ 4:1 ४:१ लूक ५:१-३ * 4:2 ४:२ दृष्टांत म्हणजे स्वर्गमाधल्या गोष्टीसले त्यासले जगीक दृष्टांत देनं

अनी त्यासले माफी भेटू शकस.”†

पेरणीना दृष्टांतना अर्थ

(मत्तय १३:१८-२३; लूक ८:११-१५)

13 येशु आखो त्यासले बोलना, “तुमले या दृष्टांतना अर्थ नही समजना? तर, सर्व दृष्टांत कशा समजतीन? 14 शेतकरी पेरस ते देवनं वचन शे. 15 काही लोके पाय वाटनामायक शेतस अनी त्या दाना म्हणजे देवनं वचन, त्यासना कानवर वचन पडस नही पडस तोच सैतान येस अनी त्यासना मनमा पेरल वचनले हिराई लेस. 16 खडकाळ जमीनवर पेरल दाना म्हणजे आनंदमा देवनं वचन स्विकारनारा लोके, खडकाळ जमीनवर पेरल रोपटासले खालपावत मूळ धरता येस नही. तसा या लोकसना मनमा देवनं वचन खोलवर जाऊ शकस नही. 17 त्या रोपे वाढतस पण त्यासना मुळच निघतस नही म्हणीन त्या जास्त काळ टिकतस नही, देवनं वचनना स्विकार करामुये त्यासनावर संकटे येवाले लागनात, त्यासना छळ होऊ लागना म्हणजे त्या अडखळाले लागतस. 18 काही लोके काटेरी झुडपसमा पेरलनामायक शेतस म्हणजे त्या देवना वचन ऐकतस, 19 पण लवकरच त्यासले संसारनी चिंता, पैसानी चिंता अनं इतर गोष्टीसना लोभ त्यासले भुरळ पाडस अनी त्यासना मनमधला देवना वचननी वाढ व्हस नही अनी त्यासले ते बिनकामनं करी टाकस. 20 त्यानापेक्षा ज्या चांगली जमीननामायक शेतस की, ज्या देवनं वचन ऐकीन त्याना स्विकार करतस ह्याच लोके तिसपट, साठपट अनं शंभरपट पिक देतस.”

दिवावरीतीन दृष्टांत

(लूक ८:१६-१८)

21 ✨मंग येशुनी त्यासले ईचारं, “दिवा लाईसन चंपानाखाल किंवा खाटना खाल ठेवाकरता लावतस का? त्याना उजेड पडाले पाहिजे म्हणीसन त्याले दिवठणीवर ठेवाकरता लावतस की नही? 22 ✨ज्या देवराज्यना रहस्य तुमले आज गुप्त वाटतस, त्या आज नही सकाय तुमनासमोर उघड व्हईच, ह्यानी खात्री बाळगा.” 23 “ज्यासले ऐकाले कान शेतस, त्यासनी ऐकी ल्या!”

† 4:12 ४:१२ “त्या लोके डोयासघाई दखतीन; कानघाई ऐकतीन, तरी त्यासले काहीच समजाव नही; पण जर त्यासनी समजी लिधं तर त्या देवकडे वळतीन अनी त्यासले माफी भेटू शकस.” यशया 6:9-10

✨ 4:21 ४:२१ मत्तय ५:१५; लूक ११:३३ ✨ 4:22 ४:२२ मत्तय १०:२६; लूक १२:२

24 ✨परत येशुनी त्यासले सांगं, “तुम्हीन जे ऐकतस ते नीट ध्यानमा ल्या, ज्या नियमतीन तुम्हीन न्याय करशात, त्याच नियमघाई देव तुमना न्याय करी अनी त्यानापेक्षा बी वाईट करी. 25 ✨कारण ज्यानाजोडे शे, त्याले अजुन भेटी अनी ज्यानाकडे नही शे, त्यानाकडे जे व्हई, ते पण त्यानाकडतीन काढी लेतीन.”

उगवनारा पिकना दृष्टांत

26 आखो येशु बोलना, “देवनं राज्य अस शे की, जसं एक शेतकरीनी वावरमा पेरणी करी. 27 अनी पिक येवाकरता त्यानी काहीच करं नही फक्त रातले झोपे, सकायले ऊठे, पण इकडे वावरमा पिक उगनं, ते कश उगनं, हाई त्याले समजणं नही. 28 जमीनमा आपोआप पिक उगस, पहिले अंकुर मंग कणीस, मंग कंससमा दाणा भरावतस. 29 अस पिक तयार व्हवानंतर कापणीनी येळ येस तवय शेतकरी ईळा लावस.”

मोहरीना दाणाना दृष्टांत

(मत्तय १३:३१,३२,३४; लूक १३:१८,१९)

30 आखो येशु बोलना, “मी देवना राज्यले कसानी उपमा देऊ?” “कोणता दृष्टांत सांगीसन त्यानं वर्णन करू? 31 देवनं राज्य हाई मोहरीना दाणाना मायक शे, जो जमीनमा पेरणारा दानासमा पृथ्वीवरला सर्वात धाकला दाना र्हास. 32 तरी पण पेरा नंतर तो जवय उगस तवय बाकीना रोपटास पेक्षा त्यान्या फांघा ईतल्या मोठ्या वाढतस की, त्याना फांघावर सावलीमा पक्षीपण घरटा बांधीसन राहतस.”

33 त्यासनी समजी लेवानी क्षमता ध्यानमा लिसन त्यानी त्यासले बराच दृष्टांत सांगीन संदेश दिधा. 34 लोकससंगे जवय तो शिकाडे तवय तो दृष्टांत सांगीसनच शिकाडे, एकांतमा तो त्याना शिष्यसले सर्व दृष्टांत समजाडीसन सांगे.

येशु वादयले शांत करस

(मत्तय ८:२३-२७; लूक ८:२२-२५)

35 त्याच दिन संध्याकाय व्हावर येशुनी शिष्यसले सांगं, “आपण समुद्रना पलीकडे जाऊ.” 36 मंग लोकसले सोडीन तो जी नाववर बशेल व्हता त्याच नावमा त्याना शिष्य त्याले संगे लई गयात. त्यासनासंगे बाकिन्या नावपण व्हत्यात. 37 थोडा येळमा मोठं वादय सुरू व्हयनं अनं मोठं-मोठल्या लाटा नाववर आदळाले लागनात. त्यामुये नावमा पाणी भराले लागनं. 38 येशु नावना मांगला बाजूले उशीवर

डोकं ठिन गाड झोपेल व्हता, तवय शिष्यसनी त्याले ऊठाडं अनी त्या बोलनात, “गुरजी आपण सर्वांजन मरी जासुत ह्यानी तुमले चिंता नही का?”

39 तवय येशु ऊभा राहिना, त्यानी वादयले आज्ञा करी, “शांत व्हई जा!” अनी लाटासले तो बोलना, “थांबी जाय,” तवय वादय बंद व्हई गयं अनी शांतता पसरी गयी. 40 येशुनी शिष्यसले ईचारं, “तुम्हीन ईतला का बरं घाबरी जातस? तुमले अजुन बी ईश्वास नही का?”

41 मंग शिष्य भलताच घाबरी गयात अनी एकमेकसले सांगु लागनात, “हाऊ शे तरी कोण? वादय अनी लाटा या पण ह्यानी आज्ञा पाळतस!”

5

येशु दुष्ट आत्मा लागेल माणुसले बरा करस

(मत्तय ८:२८-३४; लूक ८:२६-३९)

1 मंग येशु अनी त्याना शिष्य गालील समुद्रना पलिकडला गरसेकरसना प्रदेशमा वनात. 2 येशु नावमातीन उतरना, तवय एक दुष्ट आत्मा लागेल माणुस कब्रस्तान माईन ईसन त्याले भेटना. 3 तो कब्रस्तानमाच राहे अनं साखळ्याघाई बांधीनसुध्दा तो कोनाचघाई आवराये नही; 4 कारण त्याले बराचदाव बेड्यासघाई अनी साखळ्याघाई बांध तरी तो साखळ्या तोडी टाके अनं बेड्यासना चुराडा करे, त्याले आवरानी ताकद कोनामाच नव्हती. 5 तो रातदिन कब्रस्तानमा अनं डोंगरंसमा वरडत फिरे, स्वतःले दगडसघाई ठेचीले.

6 जवय त्यानी येशुले दुरतीन दरखं, तवय तो पयत ईसन त्याना समोर पाया पडीन; 7 अनी जोरमा वरडीन बोलना, “हे येशु, परमप्रधान देवना पोरया! तुले मनाकडतीन काय तरास शे? मी तुले देवनी शपथ घालस, तू माले शिक्षा देऊ नको!” 8 कारण येशु त्याले बोलना व्हता, “हे दुष्ट आत्मा, ह्या माणुस माईन निधी जाय!”

9 येशुनी त्याले ईचारं, “तुनं नाव काय शे?” तो बोलना, “मनं नाव ‘सैन्य’ शे, कारण आम्हीन बराच शेतस!” 10 अनी आमले ह्या प्रदेशमाईन काहु नको; अशा ईनंत्या दुष्ट आत्मासनी येशुले कर्यात.

11 तठेच डोंगरजोडे डूकरंसना मोठा कळप चरी राहीता. 12 दुष्ट आत्मासनी त्याले ईनंती करी की, “आमले त्या डुकरंसमा घुसू दे.” 13 त्यानी त्यासले परवानगी दिधी. मंग त्या दुष्ट आत्मा त्या माणुस मातीन निधीसन डुकरंसमा घुसनात अनी त्या जवळपास दोन हजार डुकरे व्हतात. त्या पयत जाईसन कडावरतीन समुद्रमा पडीसन मरनात.

14 मंग डुकरं चारनारासनी पयत जाईसन हाई बातमी गावमा अनं वावरंसमा लोकसले सांगी. तवय काय व्हयनं हाई दखाकरता लोके तठे वनात. 15 तवय त्या येशु जोडे वनात, अनी त्यासनी ज्यानामा दुष्ट आत्मा व्हतात म्हणजेच सैन्य व्हतं. त्याले शुध्दीवर येल अनं कपडा घालेल दखं, तवय त्यासले भिती वाटनी. 16 ज्यासनी डोयासघाई दुष्ट आत्मा लागेल माणुसनी अनी डुकरंसनी हकीकत दखेल व्हती ती त्यासले सांगी.

17 तवय त्या ईनंती करीसन येशुले सांगु लागनात, तुम्हीन आमना प्रदेशमातीन निधी जा.

18 मंग तो नावमा बसताच, बरा व्हयेल माणुस त्याले ईनंती करीसन बोलना, “मालेपण तुमनासंगे लयी चला!”

19 पण त्यानी त्याले येऊ दिधं नही. तर त्याले सांगं, तु घर जाय, आपला लोकसले सांगं, तुनावर दया करीसन प्रभुने तुनाकरता कितलं मोठं कार्य करेल शे.

20 मंग दुष्ट आत्मा लागेल माणुसनी घडेल सर्व कार्य येशुनी जे त्यानाकरता करेल व्हतं, ते तो सर्व दकापलीस म्हणजे दहा गावसना शहरमा जाईसन सांगाले लागना, तवय सर्व लोकसले आश्चर्य वाटनं.

मरेल पोर अनी रक्तसावी बाई
(मत्तय ९:१८-२६; लूक ८:४०-५६)

21 मंग येशु नावमा बशीसन परत पलीकडला काठवर गया. तठे त्यानाजोडे लोकसनी मोठी गर्दी जमनी तवय तो समुद्रजोडेच व्हता. 22 याईर नावना एक सभास्थानना अधिकारी तठे वना अनं येशुले दखीसन त्याना पाया पडना. 23 तवय तो येशुले कळकळ करीसन ईनंती करू लागना की, “मनी धाकली पोर मराले टेकेल शे. ती वाचाले पाहिजे म्हणीसन तुम्हीन ईसन तिना डोकावर हात ठेवा!”

24 मंग येशु त्यानासंगे जावले निघना तवय लोकसनी मोठी गर्दी बी त्याना मांगे निघनी. अनी त्यासनी त्याना आजुबाजू गर्दी करी.

25 ती गर्दीमा एक बाई व्हती तिले बारा वरीस पाईन रक्तसावना आजार व्हता, 26 तिनाजोडे व्हतं नव्हतं तितलं सगळंच खर्चाई जायल व्हतं. तिले बराच तरास व्हता म्हणीन तिनी वैधसकडतीन ईलाज करा तरी फरक पडना नही, उलटा आजार जास्तीज वाढी जायेल व्हता. 27 ती येशु बद्दलन्या गोष्टी ऐकीसन त्या गर्दीमा घुसनी अनी त्यानाकडे ईसन त्याना कपडासले हात लाया, 28 कारण ती सांगे, “मी याना कपडासले जरी हात लावसु तरी बरी व्हसु.”

29 तवय लगेच तिना रक्तस्राव बंद व्हेई गया अनं तिना शरिरले जानवणं मी या आजारपाईन मुक्त व्हेई जायल शे. 30 तवय येशुनी हाई लगेच वळखं की, आपलामातीन शक्ती निघनी, तवय त्यानी मांगे वळीन गर्दींमा ईचारं, “मना कपडासले कोणी हात लाया?”

31 पण त्याना शिष्य त्याले बोलनात, “लोकसनी गर्दीं आपला आजुबाजूले शे हाई तुम्हीन दखी राहीनात; तरी माले कोणी हात लाया, हाई कसं काय ईचारी राहीनात?”

32 तरी बी हाई कोणी करं, हाई दखाकरता येशुनी चारीबाजूले नजर फिराई. 33 तवय ती बाई तिनासंगे जे काही घडेल व्हतं. तिनी ते वळखं अनी घाबरीसन अनं थरथर कापत त्यानापुढे वनी अनी गुडघा टेकिन त्यानापुढे पडीसन तिनी त्याले घडेल सर्वकाही खरंखरं सांगं. 34 येशु तिले बोलना, “बाई, तुना ईश्वासनी तुले बरं करेल शे. सुखरूप जाय, तुना आजारपाईन तु मुक्त शे.”

35 येशु हाई बोली राहीता ईतलामा तठे सभास्थानना अधिकारीना घरतीन काही लोकसनी ईसन अधिकारीले सांगं की, “तुमनी पोर मरी गई. आते गुरजीले कशाले तरास देतस.”

36 तवय येशुनी त्यासनं बोलनं ऐकं, पण त्यासनाकडे ध्यान नही देता तो सभास्थानना अधिकारीले बोलना, “घाबरू नको, ईश्वास ठेव.” 37 तवय त्यानी पेत्र, याकोब, अनं याकोबना भाऊ योहान यासना शिवाय त्यानी आपलासंगे कोणलेच येऊ दिधं नही. 38 अनी त्या अधिकारीना घरना जोडे येताच येशुनी हंबरडा फोडीन रडणारासना अनं शोक करणारसना गोंधळ व्हायेल दखा. 39 तो मजार जाईसन त्यासले बोलना, “तुम्हीन कसाले रडतस अनी गोंधळ करतस? पोर मरेल नही, झोपेल शे!”

40 तवय त्यासनी त्यानी थट्टा करी, पण त्यानी त्या सर्वासले बाहेर काढी दिधं अनी पोरना माय बापले अनी आपला तिन शिष्यसले लिसन पोर व्हेती त्या खोलीमा गया. 41 मंग त्या पोरना हात धरीसन तो बोलना, “तलिथा कुम” याना अर्थ, “पोरी, मी तुले सांगस ऊठ!”

42 ती बारा वरीसनी पोर लगेच ऊठीसन चालाले लागनी त्या हाई दखीसन चमकाईनात. 43 हाई बात कोणलेच सांगु नका अस येशुनी त्यासले बजाईन सांगं, अनी “हिले काहीतरी खावाले घा” अस तो त्यासले बोलना.

6

येशुले नासरेथ गावमा नकारतस

(मत्तय १३:५३-५८; लूक ४:१६-३०)

1 मंग येशु तठेन निर्घीसन आपला नासरेथ गावले परत वना, अनं त्यानामांगे त्याना शिष्य बी तठे वनात. 2 तो जवय शब्बाथ दिनले सभास्थानमा शिकाडी राहिता तवय तठला लोके त्यानं ऐकीन थक्क व्हईसन बोलनात की, ह्या सर्व गोष्टी ह्याले कोठेन मिळण्यात? ह्याले काय हाई बुध्दी देवामा येल शे? अनी हाऊ चमत्कार कशा करस? 3 अनं जो सुतार शे, अनी मरीयाना पोर्या अनी याकोब, योसेफ, यहूदा, शिमोन, ह्यासना भाऊ तो हाऊच शे ना? त्यान्या बहिणी या आपलाबरोबर शेतस ना? म्हणीन त्यासनी त्याले नकार.

4 ✨येशु त्यासले बोलना, जो संदेश रूहास, त्याले आपला घरमा, नातलगसमा अनं आपला गावमा मानपान भेटस नही पण दुसरा लोके त्यासना सन्मान करतस.

5 त्यानी तठे थोडाच आजारीसले हात ठेईन बरं करं, यानाशिवाय त्याले तठे कोणताच चमत्कार करता वना नही.

बारा प्रेषितसले प्रचारले धाडं

(मत्तय १०:५-१५; लूक ९:१-६)

6 त्यासनी येशुवर ईश्वास ठेया नही म्हणीन त्याले आश्चर्य वाटनं. तवय तो प्रचार करत गाव-गाव फिरना. 7 मंग येशुनी बारा शिष्यसले बलाईसन त्यासले दुष्ट आत्मा काढाना अधिकार दिधा अनी दोन दोन जणसनी जोडी करीसन त्यासले धाडी दिधं 8 अनी त्यानी त्यासले आज्ञा करी की, “प्रवासकरता काठी शिवाय काहीच लई जाऊ नका भाकर, झोळी अनं कमरबंदमा पैसा लई जाऊ नका. 9 तरी पायमा जोडा घालीन चाला अनी संगे सदरा लेवु नका.” 10 आखे तो त्यासले बोलना, “ज्या घरमा तुमनं स्वागत करतीन त्याच घरमा गाव सोडा पावत रूहावा. 11 ✨अनी ज्या गावना लोके तुमना स्विकार करावं नही अनी तठला कोणीच तुमनं ऐकाऊत नही तवय तठेन निर्घाना येळले तुमना पायनी धुळ तठेच झटकी टाका. कारण ती त्यासले चेतावणी राही.”

12 त्यासनी तठेन जाईसन लोकसले प्रचार करीसन सांगं, “पाप सोडा अनी देवकडे वळा.” 13 ✨त्यासनी बराच दुष्ट आत्मा काढात अनी बराच आजारीसले तेल लाईन बरं करं.

✨ 6:4 ६:४ योहान ४:४४

✨ 6:11 ६:११ प्रेषित १३:५१

✨ 6:11 ६:११ लूक १०:४-११

✨ 6:13 ६:१३ याकोब ५:१४

बाप्तिस्मा करनारा योहाननी हत्या
(मत्तय १४:१-१२; लूक ९:७-९)

14 ✨येशुबद्दल हेरोद राजानी ऐकं कारण त्यानं नाव गाजेल व्हतं अनी काही लोके अस म्हणी राहींतात, “बाप्तिस्मा करनारा योहान मरेल मातीन जिवत व्हयेल शे, म्हणीसन हाई चमत्कारनी शक्ती त्यानामा कार्य करी राहीनी.”

15 कोणी त्याले “एलिया” म्हणे तर कोणी म्हणेत संदेश शे म्हणजेच “जुना संदेशासना मायक एक शे.”

16 पण हेरोद हाई ऐकीसन बोलना, “हाऊ बाप्तिस्मा करनारा योहान शे! ज्याना मी शिरच्छेद करा, तो हाऊ योहान जिवत व्हयेल शे!” 17 ✨हेरोदनी माणसे धाडीसन योहानले पकडीन कैदखानामा ठेयेल व्हतं. कारण त्याना भाऊ फिलीप्प यानी बायको हेरोदीया हिनासंगे हेरोद राजानी लगीन करेल व्हतं. 18 अनी बाप्तिस्मा करनारा योहान हेरोदले सांगे, “तु तुना भाऊनी बायकोसंगे लगीन करं, हाई अयोग्य शे.”

19 यामुये हेरोदिया हाई योहानना व्देष करे, तीनी त्याले मारानी ईच्छा व्हती पण हेरोदमुये तिले काहीच करता वनं नही. 20 योहान हाऊ धामीक अनं पवित्र माणुस शे हाई हेरोदले माहित व्हतं म्हणीन तो त्याले घाबरे अनं त्यानं रक्षण करे. तो जे काही बोले ते ऐकीसन हेरोद गोंधळी जाये, पण तरी तो आनंदमा त्यानं ऐकी ले.

21 शेवट एक दिन हेरोदिया हिले तिनी संधी भेटनी, कारण त्या दिन हेरोदना जन्मदिन व्हता. त्यानी सरदार, प्रधान, अनं गालील प्रांतमाधला मोठा लोकसले जेवणनं निमंत्रण दिधं. 22 मंग हेरोदिया हिना पोरनी स्वतः मजार राजवाडामा जाईसन नाचगाणा करीसन हेरोदनासंगे जेवणले बसेल सर्वासले खूश करं, तवय राजा त्या पोरले बोलना, “तुले जे काही पाहिजे ते मनाकडे मांग म्हणजे मी ते तुले दिसु.” 23 तो वचन दिसन बोलना, “मी शपथ खाईसन सांगस की, मना अर्धा राज्य पावत जे काही तु मांगशी ते मी तुले दिसु!”

24 तवय ती पोरनी बाहेर जाईसन आपली मायले ईचारं, “मी काय मांगु?” तवय ती बोलनी, “बाप्तिस्मा करनारा योहाननं मुंडकं.”

25 मंग तिनी लगेच पयत जाईसन राजाले सांग, “बाप्तिस्मा करनारा योहाननं मुंडकं ताटमा ठेईसन मनाकरता आलेच लई या अशी मनी ईच्छा शे!”

26 तवय राजा भलताच नाराज व्हयना कारण त्यानी देयल शपथमुये अनी तठे जेवणले बशेल लोकसनामुये त्याले तिले नकार देता वना नही. 27 तवय राजानी

लगेच शिपाईले कैदखानामा धाडीसन बाप्तिस्मा करनारा योहाननं मुंडकं लयानी आज्ञा करी. तवय त्यानी कैदखानामा जाईन त्यानं मुंडकं कापं, 28 अनी मुंडकं ताटमा ठेईसन त्या पोरले आणी दिधं अनी ती पोरनी ते आपली मायले दिधं. 29 जवय बाप्तिस्मा करनारा योहानना शिष्यसले हाई बातमी कळनी तवय त्यासनी त्याना प्रेत उचलीसन कबरमा ठेवं.

पाच हजार लोकसले जेवण

(मतय १४:१३-२१; लूक ९:१०-१७; योहान ६:१-१४)

30 त्यानंतर प्रेषित येशुले परत ईसन भेटनात अनं त्यासनी जे काही करेल व्हतं अनी शिकाडेल व्हतं ते सर्वकाही त्यासनी त्याले सांगं. 31 तठे भरपुर लोके ये जा करी राहीतात त्यामुये येशुले अनी त्याना शिष्यसले जेवाले सवड भेटी नही राहीती. तवय तो त्यासले बोलना, “थोडा आराम कराले एकांतमा चला.” 32 मंग त्या नावमा बशीन एकांतमा निधी गयात.

33 तवय लोकसनी त्यासले दखी लिधं बराच जणसनी त्यासले वळखी लिधं अनी तठला गावमधला लोके पायी चालीसन अनं पयत जाईसन येशु अनी त्याना शिष्यसना पहिलेच तठे पोहची गयात. 34 येशु नावमातीन उतरना तवय त्यानी लोकसनी गर्दीं दखी, तवय त्याले त्यासनी किव वनी कारण त्या बिगर मेंढपाळना भटकेल मेंढरंसना मायक व्हई जायेल व्हतात. म्हणीन तो त्यासले बराच गोष्टी शिकाडु लागना. 35 जवय बराच उशीर व्हयना तवय, शिष्य येशुकडे ईसन बोलनात, “हाई एकांतनी जागा शे, अनी बराच उशीर व्हयेल शे. 36 म्हणीन त्यासले जाऊ घा म्हणजे लोके आसपासना खेडापाडा अनं गावमा जाईसन स्वतःकरता जेवण ईकत लेतीन.”

37 पण येशुनी शिष्यसले उत्तर दिधं, “तुम्हीनच त्यासले खावाले घा,” तवय त्या बोलनात, “आम्हीन दोनशे चांदिना शिक्कासण्या* भाकरी ईकत लईसन त्यासले खावाले देऊत का?”

38 येशु त्यासले बोलना, “तुमना जोडे कितल्या भाकरी शेतस? जाईसन दखा,” त्या दखीसन बोलनात, “पाच भाकरी अनी दोन मासा शेतस.”

39 मंग येशुनी शिष्यसले सांगं अनी त्यासनी सर्व लोकसले हिरवा गवतवर पंगतमा बसाले लायं. 40 तवय त्या शंभर शंभर अनी पन्नास पन्नासन्या पंतीसमा बसनात. 41 तवय येशुनी त्या पाच भाकरी अनी दोन मासा लिसन त्यावर स्वर्गकडे दखीसन आशिर्वाद मांगा, अनी भाकरी मोडीसन शिष्यना जोडे त्यासले वाढाले

☆ 6:34 ६:३४ मतय ९:३६

* 6:37 ६:३७ दोनशे चांदिना शिक्का म्हणजे दोनशे दिननी मजुरी

दिध्यात अनी त्यानी त्या दोन मासा बी सर्वासले वाढाले दिधात. 42 मंग सर्व लोकसनी पोटभर जेवण करं. 43 अनी शिष्यसनी उरेल मासान्या अनं भाकरीसना बारा डालक्या भरीन उचल्यात. 44 तठे जेवण खाणारा माणसेच फक्त पाच हजार व्हतात.

येशू पाणीवर चालस

(मत्तय १४:२२-३३; योहान ६:१५-२१)

45 मंग येशूनी शिष्यसले सांगं, “तुम्हीन नावमा बशीन समुद्रपलीकडला बेथसैदा गावमा जा, मी लोकसले सोडीसन येस.” 46 मंग तो लोकसले निरोप दिसन डोंगरवर प्रार्थना कराले गया. 47 अनी संध्याकाय व्हयनी तवय येशू काठवर एकलाच व्हता अनी नाव समुद्रना मध्यभागी व्हती. 48 तवय त्या त्याले नावमा आवकाया करतांना दखाईनात, कारण वारा विरूध्द दिशाना व्हता; पहाटले तीन ते सव वाजाना दरम्यान तो समुद्रना पाणीवरतीन चालीन त्यासनाजोडे वना. अनी त्यासना पुढे जावाना त्याना ईचार व्हता, 49 पण त्या त्याले पाणीवरतीन चालतांना दखीसन घाबरी गयात अनी “हाई भूत शे!” अस समजीन त्या वरडाले लागना.

50 कारण त्या सर्व त्याले दखीसन घाबरी जायेल व्हतात.

तवय येशू त्यासले बोलना, “धीर धरा, भिऊ नका, मी शे!” 51 मंग तो त्यासनाजोडे नावमा गया, अनी वारा शांत व्हयना, तवय त्यासले आश्चर्य वाटनं. 52 कारण त्या पाच हजार लोकसले जेवण खावाडानी गोष्ट त्यासले समजेल नव्हती कारण त्यासनं मन कठोर व्हयेल व्हतं.

येशू गनेसरेत गावना आजारीसले बरं करस

(मत्तय १४:३४-३६)

53 त्या समुद्रपलीकडला गनेसरेत प्रांतमा किनारावर पोहचनात अनी तठे त्यासनी नाव बांधीसन ठेई. 54 त्या नावमातीन उतरताच येशूले लोकसनी वळखं. 55 अनी त्या आसपासना परीसरमा जठे कोठे माहीत पडनं, तो शे, तठे तठे त्या आजारी लोकसले खाटवर उचलीसन पयत पयत लई जायेत. 56 तो गाव, शहर, खेडापाडामा जठे कोठे जाये तठे लोके आजारीसले बजारमा लई जाईन ठि देत अनी तुना कपडाले हात लावु दे असा त्या त्याले ईनंती करेत अनी जितलासनी त्याले हात लाया तितला बरा व्हई गयात.

7

पुर्वजसना परंपराना प्रश्न
(मत्तय १५:१-९)

1 मंग परुशी अनं शास्त्री लोके यरुशल्लेमवरतीन ईसन येशुजोडे गोया व्हयनात.
2 त्यासनी त्याना काही शिष्यसले अशुध्द हाततीन म्हणजे परुशीसना नियमना मायक हात नही धोता जेवण करतांना दखेल व्हतं. 3 कारण परुशी अनी यहूदी लोके पुर्वजसना परंपरानुसार हात निट धवाशिवाय जेयेत नही. 4 त्या बाजार मातीन जे लयेत ते धवाशिवाय खायेत नही. अनी जसं कटोरा, घडा, तांबाना भांडा घशेत अनं धोयेत असा बराच नियम त्यासनी स्विकारेल व्हतात.
5 यावरतीन परुशीसनी अनी शास्त्रीसनी येशुले ईचारं, “तुमना शिष्य अशुध्द हातघाई जेवतस, त्या पुर्वजसना रितीरिवाजाप्रमाणे का बरं नही चालतस?”

6 येशुनी उत्तर दिधं,
“तुमना मायक ढोंगीसबद्दल यशया संदेष्टानी चांगलाच संदेश देयल शे, तो असा शे की,
या लोके तोंडघाई मना सन्मान करतस पण त्यासनं मन मनापाईन दुर शे?”

7 त्या स्वतःना नियमसले
देवना नियम बनाडीन शिकाडतस
अनी वायफळ मनी भक्ती करतस.”
8 “तुम्हीन देवनी आज्ञा बाजुले करीसन माणससनी बनाडेल रितीरिवाजले चिटकी राहतस.”

9 आखो येशु त्यासले बोलना, “तुम्हीन आपला रितीरिवाज पाळाकरता देवनी आज्ञा मोडाना चांगलाच मार्ग शोधी काढेल शे! 10 कारण मोशेनी अशी आज्ञा देयेल शे की, ‘आपला बाप अनी माय यासना मान राख,’ अनी, ‘जो कोणी बाप किंवा मायनी निंदा करी त्याले मारी टाका.’ 11 पण तुम्हीन म्हणतस जर कोणी आपला माय बापले अस सांगतस की, मी तुमले मदत करतु पण जे मनाकडे शे, ‘ते मी देवले अर्पण कराले ठेयेल शे.’ 12 तर त्याले आपला माय किंवा बापले मदत नही करानं कारण भेटी जास. 13 तसच तुम्हीन आपला रितीरिवाज चालु ठेवाकरता देवनं वचन मोडतसं अनी असा बर्याच गोष्टी करतस.”

मनुष्यले अशुध्द करनार्या गोष्टी
(मत्तय १५:१०-२०)

14 तवय येशुनी परत लोकसनी गर्दीं ले बलाईन सांगं, “तुम्हीन सर्व, मनं ऐकी ल्या, अनं समजी ल्या.” 15 “अशी कोणतीच वस्तु नही जी बाहेरतीन माणुसमा जास अनी त्याले अपवित्र करस, तर जे माणुस मातीन निघस ते त्याले अशुध्द करस, 16 ज्यासले कान शेतस त्यासनी निट ऐकी ल्या.”*

17 लोकसनी गर्दीं ले सोडीन जवय येशु घर गया, तवय शिष्यसनी त्यानी सांगेल दृष्टांतना अर्थ ईचारा. 18 येशु त्यासले बोलना, “तुम्हीन पण इतला आडाणी शेतस का? जे काही बाहेरतीन माणुसमा जास ते त्याले अशुध्द करू शकस नही हाई तुमले समजत नही का? 19 ते मनमा नही जास तर ते पोटमा जास अनी ते शरिरमातीन बाहेर पडस.” अस सांगीसन त्यानी सर्व प्रकारनं अन्न शुध्द ठरावं.

20 आखो तो बोलना, “जे माणुस माईन निघस तेच माणुसले अशुध्द करस. 21 कारण मझारतीन म्हणजे माणुसना मनमातीन दुष्ट ईचार निघतस. अनैतीक कार्य, खुन, चोरी, 22 व्यभिचार, लोभ, दुष्टता, कपटपणा, जळाऊपणा, चुगलीखोर, गर्विष्ठपणा, मुखपणा. 23 ह्या सर्व वाईट गोष्टी माणुस मातीन बाहेर निघतस त्याच त्याले अशुध्द करतस.”

गैरयहूदी बाईना ईश्वास
(मत्तय १५:२१-२८)

24 मंग येशु तठेन ऊठीसन सोर प्रांतना सिमावरला परीसरमा गया. तठे तो एक घरमा गया हाई कोणलेच समजाले नको अस त्यानी ईच्छा व्हती, पण त्याले लपीन राहता वनं नही. 25 तवय एक बाईनी येशुबद्दल ऐकं, तिना धाकली पोरले दुष्ट आत्मा लागेल व्हता, ती बाई लगेच ईसन त्याना पाया पडनी. 26 ती गैरयहूदी बाई व्हती, सिरियाना फेनीके प्रांतमा तिना जन्म व्हयेल व्हता. तिनी येशुले ईनंती करीसन सांगं, मनी पोर माधला दुष्ट आत्मा काढा. 27 तवय येशुनी उत्तर दिधं, “पहिले पोरयासले तप्त होऊ दे. त्यासनं जेवण काढीसन कुत्रासले देनं बराबर नही शे.”

28 तवय ती त्याले बोलनी, हाई खरं शे, “गुरजी, तरी कुत्रा पण पोरयासना हातमाईन मेजनाखाल पडेल उष्ट खातस.”

29 तवय येशुनी तिले सांगं, “तुनं बोलनं पटनं, शांतीमा जाय तुना पोर मधला दुष्ट आत्मा निघी गया!”

30 मंग ती घर गई; तिले दखायनं की, पोर आंथरून वर निजेल शे अनं तिना मधला दुष्ट आत्मा निघी जायेल शे.

* 7:16 ७:१६ हाई वचन, जुना ग्रंथसमा वाचामा येल नही शे.

येशु मुका बहिरा माणुसले बरं करस

31 तवय येशु सोर प्रांतमाईन निंघीसन सिटोनना रस्तावरतीन गालीलना समुद्रकडतीन दकापलीस म्हणजे दहा गावसना शहरले वना. 32 तठे काही लोकसनी येशुकडे एक मुका बहिरा माणुसले आनं अनी तुम्हीन त्यानावर हात ठेवा, अशी त्यासनी त्याले ईंनंती करी. 33 तवय येशु त्याले गर्दीं माईन बाजूले लई गया त्याना कानमा बोटे टाकात नंतर तो थुंकना अनी त्या थुंकीना त्याना जिभले स्पर्श करा. 34 अनं येशु स्वर्गकडे दखीसन दम लाईन, त्या माणुसले बोलना, “इफ्फाता” म्हणजे “मोकळा व्हय!”

35 तवय त्याना कान मोकळा व्हयना अनं त्यानी जिभनी गाठ मोकळी व्हईन तो स्पष्ट बोलाले लागना. 36 तवय हाई कोणलेच सांगांन नही अस येशुनी त्याले बजाईन सांगं पण त्यानी हाई गोष्ट सर्वासले सांगी दिधी. 37 तवय ज्यासनी ऐकं त्या भलताच चकित व्हईसन बोलनात की, “हाऊ सर्वकाही कितलं चांगलं करी लेस!” अनं “हाऊ बहिरासले ऐकानी अनं मुकासले बोलानी शक्ती देस!”

8

येशु चार हजार लोकसले जेवण देस

(मत्तय १५:३२-३९)

1 त्या दिनले लोकसनी मोठी गर्दीं जमेल व्हती अनी त्यासनाकडे खावाकरता काहीच नव्हतं, म्हणीन येशुनी आपला शिष्यसले बलाईसन त्यासले सांगं, 2 “माले या लोकसनी किव ई र्हायनी कारण त्या तीन दिनपाईन मनासंगे शेतस अनी आते त्यासनाजोडे खावाकरता काहीच नही. 3 अनी जर मी त्यासले भूक्या तिश्य्या घर जावाले लाई दिधं. तर त्या वाटमाच काल्या वाल्या करतीन कारण त्यासमा बराचजन दूरतीन येल शेतस.”

4 त्याना शिष्यसनी त्याले सांगं, “आठे ओसाड प्रदेशमा ह्या पोटभर खातीन इतलं जेवण कोण लई ई?”

5 येशुनी त्यासले ईंचारं, “तुमना जोडे कितल्या भाकरी शेतस?” त्यासनी सांगं, “सात.”

6 मंग येशुनी लोकसले जमीनवर बसाले सांगं, त्या सात भाकरी लिसन देवना आभार मानात अनी त्या मोडीसन शिष्यसना जोडे वाढाकरता दिध्यात अनी त्यासनी लोकसले वाढ्यात. 7 त्यासनाजोडे काही धाकला मासापन व्हतात येशुनी त्यावर देवना आभार मानीन त्या पण वाढाले सांगात. 8 सर्वासनी पोटभर जेवण करं अनी जे उरनं त्याना सात टोपला भर्यात. 9 तठे जेवणकरता जवळजवळ चार हजार माणसे

वहतात. मंग येशुनी त्यासले घर जावाले लायं. 10 अनी तो आपला शिष्यसंगे नावमा बशीन दल्मनुथा प्रांतमा गया.

परूशीसनी येशुले चमत्कार दखाडाले सांगं
(मत्तय १६:१-४)

11 ✨मंग परूशी तठे ईसन येशुसंगे वाद घालाले लागनात अनी त्यानी परिक्षा दखाकरता त्यासनी त्याले सांगं, आकाशमा आमले काहीतरी चमत्कार दखाड. 12 ✨तवय त्याना आत्मा भलताच दुःखायना अनं येशु बोलना, “हाई पिढीना लोके चमत्कार का बर मांगतस? मी तुमले खरंखरं सांगस हाई पिढीना लोकसले कोणताच चमत्कार दखाडामा येवाव नही!”

13 तो त्यासले सोडीसन परत नावमा बशीन समुद्रना पलीकडे गया.

परूशी अनं हेरोद यासना खमीर
(मत्तय १६:५-१२)

14 नंतर शिष्य भाकरी लेवाले ईसरी जायल वहतात अनी नावमा त्यासनाजोडे फक्त एकच भाकर वहती. 15 ✨मंग येशुनी त्यासले बजाईन सांगं की, “परूशी *लोकसना अनी हेरोद राजाना खमीर† पाईन सावध रहा.”

16 तवय त्या एकमेकसले बोलू लागनात, “आपलाजोडे भाकरी नही शेतस म्हणीसन त्याले आपलाले हाई सांग.”

17 येशुनी हाई वळखीन त्यासले सांगं, तुमना जोडे भाकरी नही शेतस मंग चर्चा का बरं करतस? तुमले अजुन समजनं नही का? अनी ध्यानमा बी नही वनं का? तुमनं मन कठोर व्हई जायल शे का? 18 ✨डोया राहिसन तुम्हीन दखंतस नही का? कान राहिसन तुम्हीन ऐकतस नही का? तुमले याद नही का?

19 जवय मी पाच हजार लोकसले पाच भाकरी मोडीसन दिध्यात तवय तुम्हीन जे उरेल व्हतं त्याना कितल्या डालक्या उचल्यात? त्या बोलनात, बारा.

20 येशुनी ईचारं, “काय तुमले याद नही जवय मी चार हजार लोकसकरता सात भाकरी मोडात तवय तुम्हीन कितला टोपला भर्यात?” त्या बोलनात, “सात.”

21 तवय त्यानी त्यासले ईचारं, “तुमले अजुन नही समजनं का?”

येशु बेथसैदा गावमा आंध्याले बरं करस

✨ 8:11 ८:११ मत्तय १२:३८; लूक ११:१६ ✨ 8:12 ८:१२ मत्तय १२:३९; लूक ११:२९ ✨ 8:15 ८:१५ लूक १२:१ * 8:15 ८:१५ परूशी परूशी हाऊ एक पंथ वहता † 8:15 ८:१५ परूशी अनी हेरोद राजानं चुकीन शिक्षण ✨ 8:18 ८:१८ मार्क ४:१२

22 मंग त्या बेथसैदा गावमा वनात तवय लोके येशुजोडे एक आंधया माणुसले लई वनात अनी तुम्हीन याले स्पर्श करा अशी त्याले ईनंती कराले लागनात. 23 तवय येशु त्या आंधया माणुसना हात धरीसन त्याले गावना बाहेर लई गया अनी त्याना डोयाले थुंक लाईन त्यानावर हात ठेईन त्याले ईचारं, “तुले काही दखाई राहीनं का?”

24 तवय तो वर दखीसन बोलना, “मी माणससले दखु शकस पण त्या माले चालता फिरता झाडसना मायक दखाई राहिनात.”

25 नंतर येशुनी त्याना डोयासवर परत हात ठेवात. तवय त्याना डोया उघडी गयात अनी त्याले सर्व स्पष्ट दखावाले लागणं अनी तो बरा व्हयना. 26 मंग येशुनी त्याले घर धाडतांना सांगं, “परत या गावमा जाऊ नको.”

येशु हाऊ देवनी निवडेल तारणहार
(मत्तय १६:१३-२०; लूक ९:१८-२१)

27 तवय येशु अनं त्याना शिष्य फिलीप्पाना कैसरियाना गावसमा जावाले निघनात. तवय त्यानी शिष्यसले ईचारं, “लोके माले काय म्हणतस की, मी कोण शे?”

28 ✨तवय त्यासनी उत्तर दिधं, “काही लोके तुमले बाप्तिस्मा करनारा योहान, काहीजण तुमले एलिया अनं काहीजण तुमले संदेष्टास माधला एक, अस म्हणतस.”

29 ✨त्यानी त्यासले ईचारं, “पण तुमले काय वाटस मी कोण शे?”

तवय पेत्रनी त्याले उत्तर दिधं, “तुम्हीन तर तारणहार शेतस.”

30 मंग येशुनी त्यासले बजाईन आज्ञा करी की, “मनाबद्दल कोणलेच काही सांगु नका.”

मृत्यु अनं पुनस्तथानबद्दल येशुनी करेल भविष्य
(मत्तय १६:२१-२८; लूक ९:२२-२७)

31 येशु शिष्यसले अस शिकाडू लागना की; “मनुष्यना पोर्त्याले भलताच दुःख भोगना पडतीन, वडील लोके, मुख्य याजक अनं शास्त्री लोके त्याले धिक्कारतीन, त्याले मारी टाकतीन, पण तीन दिन नंतर तो परत जिवत व्हई.” 32 हाई गोष्ट त्यानी उघडउघड सांगी दिधी, त्यामुये पेत्र त्याले बाजूले लई गया अनी त्याले धमकाडीन बोलणा, अस नही व्हवु शकस. 33 तवय येशुनी शिष्यकडे वळीसन दखं अनं तो पेत्रले धमकाडीन बोलना, “अरे सैतान, मना पुढतीन चालता व्हय,” कारण “देवन्या गोष्टीसकडे तुनं ध्यान नही, माणससना गोष्टीकडे शे!”

34 ✨मंग येशुनी लोकसनी गर्दीसंगे शिष्यसले बी जोडे बलाईन सांगं, “जर कोणले मनामांगे येवानी ईच्छा शे, तर त्याले आत्मत्याग कराना अनी स्वतःना कूसखांब उचलीसन मनामांगे येवानं. 35 ✨कारण जो कोणी स्वतःना जीव वाचाडाले दखी, तो त्याले गमाडी; अनी जो कोणी मनाकरता अनं वचनकरता जीव गमाडी तो त्याले वाचाडी. 36 माणुसले जगनं सर्व सुख भेटनं अनी स्वतःना जीव गमाडा तर त्याले काय फायदा व्हई? 37 किंवा माणुस आपला जीवना बदलामा काय देवु शकस? 38 ह्या पापी अनं व्यभिचारी पिढीमा ज्याले मनी अनी मना वचननी लाज वाटी, मनुष्यना पोर्या, स्वर्गदेवदूतससंगे आपला पिताना गौरवमा ई, तवय त्याले बी त्यानी लाज वाटी.”

9

1 येशुनी त्यासले सांगं, “मी तुमले सांगस की, ह्या येळले तुमनामा काहीजण असा उभा शेतस ज्या देवनं राज्य मोठा सामर्थ्यमा येतांना दखाशिवाय त्यासले मरणना अनुभव येवावुच नही.”

येशुनं रूपांतर

(मत्तय १७:१-१३; लूक ९:२८-३६)

2 ✨मंग येशु सव दिन नंतर पेत्र, याकोब अनी योहान यासले उंच डोंगरवर एकांतमा लई गया. अनी त्यासनासमोर येशुनं रूप बदलनं, 3 त्याना कपडा धवळा व्हईसन ईतला चमकाले लागणात की, पुरी पृथ्वीवर असा एक बी धोबी नही जो धोईसन ईतला धवळा कपडा करी. 4 तवय तिन्ही शिष्यसनी दखं की एलिया अनी मोशे येशुसंगे बोली राहीतात. 5 तवय पेत्रनी येशुले सांगं, “गुरजी, आपण आठे राहसुत तर कितलं भारी व्हई! आपण आठे तीन मंडप बनाडुत, एक तुमनाकरता, एक मोशेकरता अनी एक एलियाकरता” 6 तो हाई बोलानं म्हणीन बोली गया कारण त्याले समजी नही राहित की काय बोलु कारण त्या सर्व धाबरी गयतात.

7 ✨तवय ढग उतरनात त्यामा त्या झाकाई गयात अनी ढगमातीन अशी वाणी व्हईनी की, “हाऊ मना प्रिय पोर्या शे, यानं तुम्हीन ऐका!” 8 मंग लगेच त्यासनी आजुबाजूले दखं पण त्यासले येशुनाशिवाय दुसरं कोणीच दखायनं नही.

✨ 8:34 ८:३४ मत्तय १०:३८; लूक १४:२७ ✨ 8:35 ८:३५ मत्तय १०:३९; लूक १७:३३; योहान १२:२५

✨ 9:2 ९:२ २ पेत्र १:१७,१८ ✨ 9:7 ९:७ मत्तय ३:१७; मार्क १:११; लूक ३:२२

9 नंतर त्या डोंगरवरतीन उतरी राहीतात तवय येशुनी त्यासले आज्ञा करी की, “तुम्हीन जे दखं ते मनुष्यना पोरया मरानंतर परत जिवत व्हत नही तोपावत कोणलेच सांगु नका.”

10 हाई आज्ञा त्यासनी मान्य करी पण, “मरानंतर परत जिवत व्हनं, याना अर्थ काय?” असा त्या एकमेकसले ईचारू लागनात. 11 मंग त्यासनी येशुले ईचारं, “एलिया पहिले येवाले पाहिजे अस शास्त्री का बर म्हणतस?”

12 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “पहिले एलिया ईसन सर्वकाही तयार करी हाई खरं शे. पण तरी मनुष्यना पोरयाबद्दल अस का बर लिखेल शे की, तो भलतं दुःख सहन करी अनी त्याले नाकारतीन? 13 मी तुमले सांगस की, एलिया येल शे अनी त्यानाबद्दल जसं लिखेल शे, तसच लोकसनी त्यासले पटी तसं त्यानासंगे करं.”

येशु दुष्ट आत्मा लागेल पोरयाले बरं करस

(मत्तय १७:१४-२१; लूक ९:३७-४३)

14 नंतर त्या बाकीना शिष्यसजोडे वनात तवय त्यासना आजुबाजू लोकसनी गर्दी शे अनी त्यासनासंगे शास्त्री लोक वाद करी राहिनात अस त्यासनी दखं. 15 तवय येशुले दखताच सर्व लोके चकीत व्हयनात अनी त्यानाकडे पयतच जाईसन त्याले नमस्कार करा.

16 मंग येशुनी त्याना शिष्यसले ईचारं, “तुम्हीन त्यासनासंगे काय वाद करी राहीतात?”

17 गर्दीमातीन एकनी उत्तर दिधं, “गुरजी, मना पोरयाले दुष्ट आत्मा लागेल शे, तो बोलु शकस नही, म्हणीन मी त्याले तुमनाकडे लयेल शे. 18 जठे कोठे त्याले हाऊ दुष्ट आत्मा लागस तठे तो त्याले धरीन उपटस, अनी याना तोंडमा फेस येस तवय हाऊ दातमिठ्या खास अनं वातडा व्हस म्हणीन तो दुष्ट आत्मा काढाले मी तुमना शिष्यसले सांगं, पण त्यासनाघाई तो निधी नही राहीनं.”

19 येशुनी शिष्यसले उत्तर दिधं, “कितला अईश्वासी लोके शेतस तुम्हीन! कोठपावत मी तुमनासंगे रहासु? कोठपावत तुमनं सहन करू? त्या पोरयाले मनाकडे लई या!”

20 त्या त्याले येशुजोडे लई वनात.

तवय येशुले दखताच तो दुष्ट आत्मा त्या पोरयाले पिळाले लागना तसाच तो पोरया जमीनवर पडीन लोळाले लागना अनी त्याना तोंडमाईन फेस पण निघाले लागना.

21 तवय येशुनी त्याना बापले ईचारं, “कवयपाईन याले अस व्हई राहीन?” त्यानी उत्तर दिधं, “तो धाकला व्हता तवयपाईन अस व्हई र्हायनं.” 22 “दुष्ट आत्मानी याले मारा करता बराचदाव ईस्तवमा अनी बराचदाव पाणीमा टाकीन माराना प्रयत्न करा. तुमले काय करता ई तर आमनावर दया करीसन मदत करा!”

23 येशु त्याले बोलना, “हो, मी करू शकस! ईश्वास धरनारासकरता सर्वकाही शक्य शे.”

24 तवय त्या पोरयाना बापना डोयामा पाणी वनं अनी तो वरडीन बोलना, “मी ईश्वास धरस; पण मना ईश्वास भक्कम नही, मना ईश्वास वाढाले माले मदत कर!”

25 त्या येळले येशुनी दखं की अजून लोकसनी गर्दी ई राहिनी तवय त्यानी त्या दुष्ट आत्माले धमकाडीन सांगं, “मुका बहिरा आत्मा यानातीन निंघ अनी मी तुले आज्ञा देस परत फिरीन कधीच यानामा घुसू नको!”

26 तवय दुष्ट आत्मा वरडीन, त्या पोरयाले पिळीन निंघी गया अनी तो पोरया मेरेलना मायक पडी र्हायना हाई दखीसन बराच लोक बोलू लागनात “हाऊ तर मरी गया!” 27 पण येशुनी त्याले हाथ धरीन ऊठाडं अनी तो ऊठीसन उभा र्हायना.

28 जवय येशु घरमा वना तवय एकांतमा त्याना शिष्यसनी त्याले ईचारं, “आमनाघाई त्या पोरयामाईन दुष्ट आत्मा का बर नही निंघना?”

29 येशुनी त्यासले सांगं, “ह्या प्रकारना दुष्ट आत्मा प्रार्थनाशिवाय दुसरा कसा घाईच निंघत नही.”

येशु परत त्याना मृत्युबद्दल बोलस

(मत्तय १७:२२-२३; लूक ९:४३-४५)

30 नंतर येशु अनी त्याना शिष्य तठेन निंघीन गालीलमातीन जाई राहीतात. पण तो कोठे शे हाई कोणलेच माहित पडाले नको अशी येशुनी ईच्छा व्हती, 31 कारण तो त्याना शिष्यसले शिकाडी राहिता; तो त्यासले बोलना की, “मनुष्यना पोरयाले मनुष्यसना हातमा सोपी देतीन; त्या त्याले मारी टाकतीन अनी मारी टाकावर तीन दिन नंतर तो परत जिवत व्हई.”

32 पण त्यासले येशुनी हाई गोष्ट समजनी नही अनी त्याना अर्थ काय शे, हाई त्याले ईचारानी त्यासनी हिम्मत व्हई नही राहिती.

सर्वात मोठा कोण?

(मत्तय १८:१-५; लूक ९:४६-४८)

33 मंग त्या कफर्णहुम गावले वनात; अनी त्या घरमा व्हतात तवय येशुनी शिष्यसले ईचारां, “वाटमा तुम्हीन कोणती बातवर चर्चा करी राहींतात?”

34 ✨पण त्या गप्पच राहीनात, कारण सर्वात मोठा कोण शे हाई बातवर त्या एकमेकससंगे वाटमा चर्चा करी राहींतात. 35 ✨नंतर येशु खाल बसना अनी त्यानी त्याना बारा शिष्यसले बलाईन सांगं, “ज्याले सर्वात मोठं व्हवानी ईच्छा शे त्यानी सर्वात शेवट अनी सर्वासना सेवक बनीन र्हावानं.” 36 मंग त्यानी एक धाकला बाळले उचलीन त्यासना मझार त्याले ठेयं अनी त्याले कवटाळीन त्यासले सांगं, 37 ✨“जो कोणी मना नावतीन असा बाळसपैकी एकना स्विकार करस तर तो माले स्विकारस, अनी जो कोणी मना स्विकार करस, तर तो माले नही तर ज्यानी माले धाडेल शे त्याना स्विकार करस.”

जो आपला विरोधमा नही तो आपलाच शे
(लूक ९:४९-५०)

38 योहाननी येशुले सांगं, “गुरजी, तुमना नावतीन एक माणुसले आम्हीन दुष्ट आत्मा काढतांना दखं, तवय त्याले तु अस करानं नही अस आम्हीन त्याले सांगं, कारण तो आपलामाधला नव्हता.”

39 येशु त्यासले बोलना, “त्याले रोखु नका,” कारण जो कोणी मना नावतीन चमत्कार करी अनी लगेच मनी निंदा करी असा कोणी नही. 40 ✨कारण जो आपला विरोधमा नही तो आपला संगेनाच शे. 41 ✨तुमले ख्रिस्तना लोके समजीसन जो कोणी पेवाले प्याला भरीन पाणी दि तर मी तुमले खरंखरं सांगस की, त्यानं प्रतिफळ त्याले भेटाशिवाय र्हावाव नही.

पापनी परिक्षा
(मत्तय १८:६-९; लूक १७:१-२)

42 जो कोणी मनावर ईश्वास ठेवणारा या धाकलासपैकी एखादाले जरी पाप कराले बयजबरी करस, तर त्याना गळामा जातानी मोठी तळी बांधीन त्याले समुद्रमा टाकानं ते त्यानाकरता चांगलं. 43 ✨जर तुना हात तुले पाप कराले लावस, तर तो कापी टाक! दोन हात राहीसन नरकमा म्हणजे वलवनार नही अशी आगमा जावापेक्षा एक हातना पांगया व्हईसन स्वर्गमा प्रवेश करानं हाई तुनाकरता जास्त

✨ 9:34 ९:३४ लूक २२:२४ ✨ 9:35 ९:३५ मत्तय २०:२६,२७; २३:११; मार्क १०:४३,४४; लूक २२:२६

✨ 9:37 ९:३७ मत्तय १०:४०; लूक १०:१६; योहान १३:२० ✨ 9:40 ९:४० मत्तय १२:३०; लूक ११:२३

✨ 9:41 ९:४१ मत्तय १०:४२ ✨ 9:43 ९:४३ मत्तय ५:३०

चांगलं शे. 44 *कारण तठला किडा कधीच मरत नही अनी तठली आग कधीच वलावत नही. 45 तुना पाय तुले पाप कराले लावस तर तो कापी टाक! दोन पाय राहीसन नरकमा म्हणजे वलवनार नही अशी आगमा जावापेक्षा एक पायना लंगडा व्हईसन स्वर्गमा प्रवेश करानं हाई तुनाकरता जास्त चांगलं शे. 46 †कारण तठला किडा कधीच मरत नही अनी तठली आग कधीच वलावत नही. 47 ☆तुना डोया जर तुले पाप कराले लावस तर तो काडीसन फेकी दे! दोन डोया राहीसन नरकमा पडापेक्षा एक डोयाना आंधया व्हईसन स्वर्गना राज्यमा प्रवेश करानं हाई तुनाकरता जास्त चांगलं शे. 48 “कारण तठला किडा कधीच मरत नही अनी तठली आग कधीच वलावत नही.”

49 “प्रत्येकजनले आगघाई शुध्द कराई जाई जसं बलिदान मीठघाई शुध्द करतस.”

50 ☆“मीठ हाऊ चांगला पदार्थ शे; पण मीठना खारटपणाच निंघी गया तर त्याले परत खारट कशा करशात? म्हणीन तुमनं जिवन अस शुध्द ठेवा की, जसं मीठ कोणती बी वस्तुले शुध्द ठेवस, एकमेकससंगे शांतीमा र्हा.”

10

येशु सुटपत्रबद्दल शिकाडस

(मत्तय १९:१-१२; लूक १६:१८)

1 मंग येशु तठेन निंघीसन यहूदीयाना प्रदेशमातीन यार्देन नदीना पलीकडे वना अनी तठे लोकसनी गर्दीं एकत्र व्हईन परत त्यानाकडे वनी, अनी त्यानी पध्दतमा तो त्यासले शिकाडू लागना.

2 तवय काही परुशीसनी त्याले शब्दसमा पकडाकरता तठे ईसन त्याले प्रश्न ईचारा की, “नवरानी बायकोले सुटपत्र देवानं, नियमप्रमाणे हाई योग्य शे का?”

3 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं की, “मोशेनी तुमले काय आज्ञा देयल शे?”

4 ☆त्या बोलाणात, “नवरानी बायकोले सुटपत्र दिसन सोडानं, अशी आज्ञा मोशेनी देयल शे.”

5 पण येशुनी त्यासले सांगं, “त्यानी हाई आज्ञा देवानं कारण मी तुमले सांगस, तुमनं निर्दय मनसुये मोशेनी तुमले हाई आज्ञा दिधी, 6 पण जसं वचनमा लिखेल शे, पृथ्वीनी निर्मिती पाईनच देवनी पुरुष अनी स्त्रीले बनाडं. 7 या कारणसुयेच पुरुष

* **9:44** ९:४४ हाई वचन, जुना ग्रंथसमा वाचामा येल नही शे. † **9:46** ९:४६ हाई वचन, जुना ग्रंथसमा वाचामा येल नही शे. ☆ **9:47** ९:४७ मत्तय ५:२९ ☆ **9:50** ९:५० मत्तय ५:१३; लूक १४:३४,३५ ☆ **10:4** १०:४ मत्तय ५:३१

त्याना माय बापले सोडिसन त्यानी बायकोसंगेच राही, 8 पुढे त्या दोन नहीत तर एक शरीर शेतस. 9 यामुये देवनी जे जोडेल शे ते मनुष्यनी तोडानं नही.”

10 त्या परत घर वनात तवय येशुना शिष्यसनी त्याच विषयबद्दल परत ईचारं. 11 ✨तवय येशुनी त्यासले सांगं, “जो कोणी आपली बायकोले सुटपत्र दिसन दुसरीसंगे लगीन करस तर तो आपली बायकोसंगे व्यभिचार करस. 12 अनी जर बायको आपला पहिला नवराले सुटपत्र दिसन दुसरासंगे लगीन करस तर ती तिना आपला नवरासंगे व्यभिचार करस.”

येशु धाकला पोरयासले आशिर्वाद देस
(मत्तय १९:१३-१५; लूक १८:१५-१७)

13 येशुनी पोरयासले आशिर्वाद देवाले पाहिजे म्हणीन काही लोके आपला पोरयासले येशुकडे लई वनात पण शिष्यसनी त्यासले दताडं. 14 ते दखीसन येशुले भलतं वाईट वाटनं अनी तो शिष्यसले बोलना, “धाकलासले मनाजवळ येऊ घा त्यासले मना करू नका, कारण देवनं राज्य धाकलासना मायकच शे. 15 ✨मी तुमले सत्य सांगस, जो कोणी धाकलासना मायक व्हईसन देवना राज्यना स्विकार कराव नही त्याना त्यामा प्रवेश व्हावाव नही.” 16 तवय त्यानी धाकलासले कवटाळीन अनी त्यासवर हात ठेईन त्यासले आशिर्वाद दिधा.

श्रीमंत तरुण
(मत्तय १९:१६-३०; लूक १८:१८-३०)

17 मंग येशु निर्धीन वाटले लागना इतलामा एक पोरया पयत वना अनी त्यानापुढे गुडघा टेकीसन त्याले ईचारू लागना, “चांगला गुरजी, सार्वकालिक जिवन मिळाकरता मी काय करू?”

18 येशुनी त्याले सांगं, “माले चांगला का बरं म्हणस? देवना शिवाय कोणीच चांगला नही. 19 तुले तर देवन्या आज्ञा माहित शेतस; ‘मनुष्यहत्या करू नको, व्यभिचार करू नको, चोरी करू नको, खोटी साक्ष देऊ नको, फसाडु नको,’ ‘आपला बाप अनी माय यासना मान राख.’ ”

20 त्यानी उत्तर दिधं, “गुरजी, मी तरुणपणपाईन या सर्व आज्ञा पाळेल शेतस.”

21 येशुना मनमा त्यानाबद्दल प्रेम निर्माण व्हयनं त्यानी त्यानाकडे दखीन सांगं, “तुनामा एक कमी शे. जा, तुनं सर्वकाही ईकी टाक अनी येल पैसा गरीबसमा वाटी

दे म्हणजे तुले स्वर्गमा धन भेटी; अनी मंग मनामांगे ये.” 22 पण हाई ऐकीसन त्यानं तोंड उतरी गयं अनी तो नाराज व्हईन निधी गया कारण तो भलता श्रीमंत व्हता.

23 तवय येशुनी चारीबाजू दखीसन आपला शिष्यसले सांगं, “श्रीमंतसले देवना राज्यमा प्रवेश करनं कितलं कठीण शे!”

24 हाई ऐकीसन शिष्यसले आश्चर्य वाटणं, येशुनी त्यासले परत सांगं, “मना पोर्यासवन, देवना राज्यमा प्रवेश करनं कितलं कठीण शे! 25 श्रीमंत माणुसले देवना राज्यमा प्रवेश करानं यानापेक्षा उंटले सुईना नाकमातीन जाणं सोपं शे.”

26 शिष्य भलताच आश्चर्यचकीत व्हयनात अनी ईचारू लागनात, “तर मंग तारण व्हई तरी कोण?”

27 येशुनी त्यासनाकडे दखीन सांगं, “मनुष्यकरता हाई अशक्य शे, पण देवकरता नही; कारण देवले सर्वकाही शक्य शे.”

28 पेत्र त्याले बोलना, “तुमना शिष्य व्हाकरता आम्हीन आमनं बठं काही सोडी देयल शे.”

29 यावर येशुनी उत्तर दिधं, “मी तुमले खरंखरं सांगस की, ज्यानी मनाकरता अनी सुवार्ता प्रचार करता घरदार, भाऊ, बहिणी, माय, बाप, पोर्या किंवा वावरसले सोडी देयल शे. 30 त्याले घर, भाऊ, बहिणी, माय, बाप, पोर्या अनी वावर या सर्व गोष्टी याच जिवनमा शंभरपटमा भेटी. यानासंगेच त्याले मनाकरता छळ बी सोसना पडी पण येणारा युगमा त्याले सार्वकालिक जिवन भेटी. 31 *पण तरी बराच जणससंगे अस व्हई की, ज्या पहिला शेतस त्या शेवटला व्हतीन अनी ज्या शेवटला शेतस त्या पहिला व्हतीन.”

तिसरांदाव येशु त्याना मृत्युबद्दल बोलस

(मतय २०:१७-१९; लूक १८:३१-३४)

32 मंग येशु अनी त्याना शिष्य यरूशलेमले जाई राहींतात, अनी येशु शिष्यसना पुढे चाली राहिता, त्या घाबरेल व्हतात; अनी ज्या मांगे चाली राहींतात त्यासना मनमा भिती भराई जायेल व्हती. तवय परत येशुनी बारा शिष्यसले जोडे बलाईन जे त्यानासंगे घडाव शे, ते. 33 त्यासले तो सांगु लागना, “दखा, आपण यरूशलेमले जाई राहिनत मनुष्यना पोर्याले प्रमुख याजक * अनी शास्त्री ह्यासले सोपी देतीन. त्या त्याले मरणदंडकरता दोषी ठराईसन गैरयहूदीसना हवाले करतीन, 34 त्या त्यानी

☆ 10:31 १०:३१ मतय २०:१६; लूक १३:३०

* 10:33 १०:३३ याजक धर्मगुरू

थट्टा करतीन, त्यानावर थुंकतीन, त्याले फटका मारतीन अनं त्याले मारी टाकतीन; अनी तीन दिनमा तो परत जिवत व्हई.”

याकोब अनी योहाननी ईनंती
(मतय २०:२०-२८)

35 जब्दीना पोरया याकोब अनी योहान येशुजोडे ईसन बोलणात, “गुरजी, जे काही आम्हीन तुमनाकडे मांगसूत ते तुम्हीन आमनाकरता करा अशी आमनी ईच्छा शे.”

36 येशुनी त्यासले ईचारं, “मी तुमनाकरता काय करू अशी तुमनी ईच्छा शे?”

37 त्या बोलणात, “जवय तु तुना वैभवशाली राज्यमा राजासनवर बसशी तवय एकले तुना उजवी बाजूले अनी एकले तुना डावी बाजूले बसाड अशी आमनी ईच्छा शे.”

38 ✨येशुनी त्यासले सांगं, “तुम्हीन काय मांगी राहिनात हाईच तुमले समजी नही राहीं. जो दुःखना प्याला मी पेवाव शे तो तुमले पिता ई का? जो मृत्युना बाप्तिस्मा मी लेणार शे तो तुमनाघाई लेवावणार काय?”

39 त्या बोलणात, “लेता ई.”

येशुनी त्यासले सांगं, “जो प्याला मी पेवाव शे तो तुम्हीन पिशात अनी जो बाप्तिस्मा मी लेणार शे तो तुम्हीन लेशात हाई खरं; 40 पण मना डावा अनी मना उजवा बाजूले बसाडानं, हाऊ अधिकार माले नही. हाई जागा त्यासनाच करता शे ज्यासनाकरता देवनी ती तयार करी ठेयल शे.”

41 याकोब अनी योहान यासनी येशुजोडे काय मांग हाई जवय बाकीना दहा शिष्यसले समजनं तवय त्यासले भलता राग वना. 42 ✨येशुनी त्यासले बलाईसन सांगं, “गैरयहूदी ज्यासले अधिकारी मानतस, त्यासनाच त्यासनावर अधिकार चालस, अनी त्यासनाच मोठा लोके त्यासनावर राज्य करतस हाई तुमले माहित शे. 43 ✨पण तुमनामा तसं नही, तर ज्याले तुमनामा महान व्हणं शे त्यानी पहिले सर्वासना सेवक व्हावले पाहिजे. 44 अनी ज्याले तुमनामा पहिला व्हवानी ईच्छा शे त्यानी पहिले सर्वासना दास व्हावले पाहिजे 45 कारण मनुष्यना पोरया पण सेवा करी लेवाले नही तर सेवा कराले अनी लोकसना पापनं मोल म्हणीन आपला जीव देवाले येल शे.”

✨ 10:38 १०:३८ लूक १२:५०

✨ 10:42 १०:४२ लूक २२:२५,२६

✨ 10:43 १०:४३ मतय

२३:११; मार्क ९:३५; लूक २२:२६

येशु आंधया बातींमयले बरा करस
(मत्तय २०:२९-३४; लूक १८:३५-४३)

46 नंतर त्या यरीहो शहरमा वनात, येशु, त्याना शिष्य अनी लोकसनी मोठी गर्दी, हाई यरीहोतीन बाहेर जाई राहींती तीच वाटवर तीमयाना पोर्ग्या बातींमय हाऊ आंधया भिकारी बशेल व्हता. 47 तवय हाऊ नासरेथ गावना येशु शे, हाई ऐकीन तो वरडीन बोलना, “हे येशु, दावीदना पोर्ग्या, मनावर दया कर!”

48 तवय त्याले बराच जणसनी धमकाडीन सांगं, गप्प र्हाय. पण तो जास्तच वरडाले लागणा, “हे दावीदना पोर्ग्या, मनावर दया कर!”

49 तवय येशुनी थांबीसन सांगं, “त्याले बलावा”

मंग त्यासनी आंधयाले बलाईन सांगं, “हिम्मत धर ऊठ, येशु तुले बलाई र्हायना.”

50 तवय तो पांघरेल कपडा बाजूले फेकीसन, उडी मारीन ऊठना अनी लगेच येशुकडे वना.

51 येशुनी त्याले ईचारं, “मी तुनाकरता काय करू अशी तुनी ईच्छा शे?”

आंधया त्याले बोलना, “गुरजी, मनी ईच्छा शे माले परत दखता यावं.”

52 येशुनी त्याले सांगं, जा, “तुना ईंवासनी तुले बरं करेल शे.”

अस बोलताच त्याले दखावु लागनं अनी तो वाट धरीन येशुना मांगे चालु लागना.

11

यरूशलेममा येशुना जयोत्सवमा प्रवेश

(मत्तय २१:१-११; लूक १९:२८-४०; योहान १२:१२-१९)

1 यरूशलेम जवळना बेथफगे अनी बेथानी या गावजवळना जैतुनना डोंगरवर त्या वनात, तवय येशुनी आपला शिष्यसमातीन दोन जणसले समजाडीन धाडं की, 2 समोरना गावमा जा, तठे जाताच ज्यावर कधीच कोणी माणुस बशेल नही अस गधडानं एक शिगरू बांधेल दखाई ते सोडीसन आणा. 3 तुम्हीन अस का बरं करी राहिनात, अस जर कोणी ईचारं तर सांगा, प्रभुले यानी गरज शे अनी तो लगेच याले परत धाडी दी.

4 तवय त्या गावमा गयात तठे वाटवर एक घरना दारसमोर गधडानं पिल्लु त्यासले बांधेल दखायनं. त्या त्याले सोडाले लागनात. 5 तवय तठे ज्या उभा व्हतात त्यासनी त्यासले ईचारं, “काय करी राहिनात? तुम्हीन गधडानं पिल्लुले का बर सोडी राहिनात?”

6 जसं येशुनी त्यासले सांगेल व्हतं तसं त्यासनी उत्तर दिधं, मंग त्यासनी त्यासले ते गधडानं पिल्लु लई जाऊ दिधं. 7 नंतर त्या गधडाना शिंगरूले येशुजोडे लयनात अनं त्यानावर आपला कपडा टाकात अनी त्यानावर येशु बसना. 8 मंग बराच लोकसनी आपआपला कपडा वाटवर पसारात, बाकिनासनी वावरमातीन खजुरन्या झाडन्या फांधा आणीन वाटवर पसारात. 9 अनी त्यानापुढे अनं मांगे चालणार गजर करीसन बोली राहींतात, “देवनी स्तुती व्हवो! प्रभुना नावतीन येणारा धन्यवादित असो! 10 आमना बाप दावीद राजा, ह्यानं येणारं राज्य धन्यवादित असो! देवनी स्तुती व्हवो!”

11 नंतर तो यरूशलेममा वना अनी मंदिरमा गया, तो मंदिरना चारीबाजु दखी राहिता. दखता दखता संध्याकाय व्हयनी मंग तो बारा शिष्यससंगे बेथानीले निधी गया.

येशु अंजिरना झाडले शाप देस

(मत्तय २१:१८,१९)

12 दुसरा दिन त्या बेथानीतीन निघनात तवय येशुले भूक लागणी. 13 तवय पानटासनी भरेल अंजिरनं झाड त्यानी दुरतीन दखं अनी त्यावर काही अंजिर भेटतीन म्हणीन तो त्यानाजोडे गया. पण त्याले फळच नव्हतं, कारण अंजिरना हंगाम येल नव्हता.

14 तवय येशुनी अंजिरना झाडले सांगं, “यानापुढे कधीच कोणी तुनं फळ खावाव नही!”

अनी हाई त्याना शिष्यसनी ऐकं.

येशु मंदिरमा जास

(मत्तय २१:१२-१७; लूक १९:४५-४८; योहान २:१३-२२)

15 मंग त्या यरूशलेममा वनात, अनी येशु मंदिरमा जाईसन तठे व्यापार करनारासले बाहेर हाकलु लागना. अनी पैसा अदल बदल करनारासना चौरंग उलथा पालथा करी टाकात, त्यासले अनी कबुतर ईकनारासले बाहेर काढी टाक. 16 अनी मंदिर आंगनमातीन विक्रीना मालले ने आण करानीसुध्दा त्यानी मनाई करी. 17 तो त्यासले उपदेश करू लागणा, “मना घरले सर्व राष्ट्रमाधला लोकसनं प्रार्थनास्थान म्हणतीन,” असं देवनी सांगेल शास्त्रमा लिखेल शे, पण “तुम्हीन त्याले लुटारूसनी गुहा करी टाकेल शे!”

18 हाई मुख्य याजक अनी शास्त्रीसनी ऐकं अनी येशुले मारानं कसं यानी योजना आखाले लागनात. कारण त्या त्याले घाबरी राहींतात, यामुये की सर्व लोके त्याना शिक्षणवरतीन थक्क व्हई जायेल व्हतात.

19 मंग संध्याकायले येशु अनी त्याना शिष्य रोजप्रमाणे नगरना बाहेर गयात.

श्रध्दानं सामर्थ्य
(मत्तय २१:२०-२२)

20 मंग पहाटले तिच वाटतीन जातांना त्यासनी ते अंजिरनं झाड मुळपाईन सुकी जायल व्हतं अस दखं. 21 तवय पेन्नले आठवण वनी तो येशुले बोलना, “गुरजी, दखा, तुम्हीन ज्या अंजिरना झाडले शाप देयल व्हता ते सुकाई जायल शे.”

22 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “देववर ईश्व्वास ठेवा. 23 ☆मी तुमले सत्य सांगस, जो कोणी हाऊ डोंगरले, तु उपटीसन समुद्रमा टाकाई जा, अस म्हनी अनी आपला मनमा शंका नही धरता मी म्हणसु ते व्हई जाई असा ईश्व्वास धरी तर ते व्हई जाई. 24 यामुये मी तुमले सांगस, जे काही तुम्हीन प्रार्थना करीसन मांगशात ते तुमले भेटेलच शे असा ईश्व्वास धरा म्हणजे ते तुमले भेटी जाई. 25 ☆जवय तुम्हीन उभा राहिसन प्रार्थना करतस तवय तुमना मनमा कोणाबद्दल काही राग व्हई तर त्याले माफ करा; यानाकरता की तुमना स्वर्गीय पिता परमेश्वर तुमना अपराधसनी क्षमा कराले पाहिजे. 26 * पण तुम्हीन जर क्षमा कराव नही तर तुमना स्वर्ग माधला बाप पण तुमना अपराधसनी क्षमा करावु नही.”

येशुना अधिकारबद्दल संशय
(मत्तय २१:२३-२७; लूक २०:१-८)

27 मंग त्या परत यरूशलेमले वनात, अनी येशु मंदिरमा फिरी राहिंता तवय त्यानाकडे मुख्य याजक, शास्त्री, अनी वडील लोके ईसन त्याले बोलणात, 28 “तुम्हीन हाई काम कोणता अधिकारतीन करतस अनी हाई कराना अधिकार तुमले कोणी दिधा?”

29 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “मी बी तुमले एक प्रश्न ईचारस, माले उत्तर घा, म्हणजे कोणता अधिकारतीन मी हाई करस ते तुमले सांगस. 30 योहानले बाप्तिस्मा देवाणा अधिकार देवकडतीन व्हता की, माणुसकडतीन व्हता? यानं माले उत्तर घा.”

☆ 11:23 ११:२३ मत्तय १७:२०; १ करिथ १३:२
११:२६ हाई वचन, जुना ग्रंथसमा वाचामा येल नही शे.

☆ 11:25 ११:२५ मत्तय ६:१४,१५

* 11:26

31 तवय त्या एकमेकसले ईचारू लागणात देवकडतीन व्हता अस जर म्हणं तर हाऊ म्हणी अस व्हतं मंग तुम्हीन योहानवर का बर ईव्वास ठेवा नही? 32 माणुसकडतीन व्हता अस जर म्हणं तर सर्व लोके आपलाविरूध्द ऊठतीन यानी भिती त्यासले वाटनी कारण योहान खरच संदेशा व्हता असा सर्व मानेत.

33 तवय त्यासनी येशुले उत्तर दिधं, “आमले माहीत नही.” येशुनी त्यासले सांगं, “मंग मी पण तुमले सांगत नही कोणता अधिकारतीन मी हाई करस.”

12

बटाईवर देयल द्राक्षमळाना दृष्टांत
(मत्तय २१:३३-४६; लूक २०:९-१९)

1 मंग येशु दृष्टांत दिसन त्यासनासंगे बोलु लागणा, एक माणुसनी द्राक्षमया बनाडा, त्याना आजुबाजू वडांग करी, द्राक्षरसकरता कुंडी बनाडी, ध्यान देवाले माळा बांधा अनी दुसरा शेतकरीसले बटाईवर सोपीन परदेशले निंधी गया. 2 मंग द्राक्षना हंगाममा वाटा लेवाले त्यानी आपला दासले त्या शेतकरीसकडे धाडं. 3 त्याले त्यासनी धरीन मारं अनी रिकामं धाडी दिधं. 4 त्यानी परत दुसरा दासले धाडं; त्यासनी त्यानं डोकं फोडीसन त्याना अपमान करा. 5 मालकनी आखो एकजणले धाडं, त्यासनी त्याले मारी टाकं; अनी नंतरना बराच जणससंगे तसच करं, म्हणजे त्यामाईन बाकीनासले मारं अनी बाकीनासना जीव लिधा. 6 अजुन त्यानाजोडे एकजण राहेल व्हता. तो म्हणजे त्यानाच प्रिय पोर्या, आपला पोर्याना तरी त्या मान ठेवतीन अस म्हणीन शेवट त्याले त्यानी त्यासनाकडे धाडं. 7 त्याले येतांना दखीसन त्या एकमेकसले बोलणात, हाऊ तर वारीस शे. चला आपण ह्याले मारी टाकृत म्हणजे मळाना मालक आपणच व्हई जासूत. 8 मंग त्यासनी त्याले धरीन मारी टाकं अनी द्राक्षमयाना बाहेर फेकी दिधं.

9 मंग द्राक्षमयाना मालक काय करी? तो ईसन त्या शेतकरीसना नाश करी टाकी अनं द्राक्षमया दुसराले दि.

10 काय तुम्हीन शास्त्रमा हाई वचन वाचं नही का? “ज्या दगडले बांधणारासनी नापसंत करं तोच दगड कोणशीला व्हयना.”

11 हाई प्रभुकडतीन व्हयनं;
अनी हाई आमना नजरमा आश्चर्यकारक कृत्य शे!

12 येशु हाऊ दृष्टांत आपले लाईन बोलना हाई त्यासना ध्यानमा वनं. तवय शास्त्री त्याले धराले दखी राहींतात पण लोकसनी गदींनी त्यासले भिती वाटनी त्यामुये त्या त्याले सोडीन निंघी गयात.

कर देवाबद्दल प्रश्न

(मत्तय २२:१५-२२; लूक २०:२०-२६)

13 नंतर त्यानाच बोलनामा त्याले फसाडा करता त्यासनी परूशी अनी हेरोदी पक्षना पुढारीसले येशुकडे धाडं. 14 त्या ईसन त्याले बोलणात, गुरजी, आमले माहित शे तुम्हीन खरा शेतस, तुम्हीन मनुष्यसना मत अनी ईच्छासघाई प्रभावित होतस नही, तुम्हीन लोकसनं तोंड दखीन बोलतस नही तर देवना खरा मार्ग शिकाडतस पण आमले सांगा रोमना राजाले कर देवानं हाई आमना नियमप्रमाणे योग्य शे का अयोग्य शे? आम्हीन देवानं का नही देवानं?

15 त्यानी त्यासनं ढोंग वळखीन त्यासले सांगं, “का बर मनी परिक्षा दखी राहीनात? माले एक नाणं दखाडा.”

16 त्यासनी ते दखाडं तवय त्यानी त्यासले सांगं, “यावर कोण चित्र अनी लेख शे?” त्या बोलणात, रोमना राजानं.

17 येशुनी त्यासले सांगं, तर जे राजानं शे ते राजाले घा अनी जे देवनं शे ते देवले घा. येशुनं उत्तर ऐकीन त्या आश्चर्यचकीत व्हयनात.

पुनस्तथानना प्रश्न

(मत्तय २२:२३-३३; लूक २०:२७-४०)

18 मंग पुनस्तथान *व्हस नही असा म्हणणारा सदुकी लोके येशुकडे वनात अनी त्याले ईचारं, 19 “गुरजी, मोशेनी आमनाकरता अस लिखी ठेल शे की, ‘एखादाना भाऊ मरना’ अनी त्यानी बायको बिगर लेकरसनी शे, तर त्याना भाऊनी तिनासंगे लगीन करीसन भाऊना वंश चालावाना.” 20 एक ठिकाणे सात भाऊ व्हतात; त्यासनामा मोठानी लगीन करं अनी तो लेकरं नही व्हताच मरी गया. 21 मंग दुसरा भाऊनी तिनासंगे लगीन करं अनी तो बी संतती नही व्हताच मरी गया. तिसरा बी तसाच मरना 22 तसाच सातही जण संतती नही व्हताच मरी गयात. सर्वासना शेवट ती बाई बी मरी गई. 23 तर पुनस्तथान व्हई तवय ती कोणी बायको व्हई? कारण ती साती जणसनी बायको व्हयेल व्हती.

24 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “तुम्हीन शास्त्र अनी देवनं सामर्थ्यले वळखेल नही म्हणीन तुम्हीन चुकतस ना? 25 कारण त्या मरणमातीन ऊठानंतर लगीन करतस नही

☆ 12:18 १२:१८ प्रेषित २३:८

* 12:18 १२:१८ पुनस्तथान मरानंतर परत जिवत व्हणं

अनी करी बी देतस नही, तर त्या स्वर्गमधला देवदूतसना मायक राहतस.” 26 मरेल ऊठाडाई जातस यानाबदल मोशेना पुस्तकमाधला जळता झुडूपना प्रकरणमा देवनी त्याले सांगं, “मी अब्राहामना देव, इसहाकना देव अनी याकोबना देव शे,” हाई तुमना वाचामा वनं नही का? 27 तो मरेलसना देव नही तर जिवतसना देव शे; तुम्हीन पुराच चुकेल शेतस.

सर्वात मोठी आज्ञा

(मत्तय २२:३४-४०; लूक १०:२५-२८)

28 तवय शास्त्रीसमाधला एकजणनी ईसन त्यासना वादविवाद ऐका, अनी येशुनी सदुकीसले कसं सुंदर पध्दतमा उत्तर दिधं हाई दखीन, त्यानी त्याले ईचारं, “सर्वात मोठी आज्ञा कोणती?”

29 येशुनी उत्तर दिधं, “मोठी आज्ञा हाई की, हे इझ्राएलना लोकसवन! ऐका, प्रभु आपला देव एकमेव देव शे. 30 तु आपला देव परमेश्वर यानावर पुर्ण मनतीन, पुर्ण जिवतीन, पुर्ण बुध्दीतीन अनं पुर्ण शक्तितीन प्रिती कर.” 31 दुसरी हाई की “जशी स्वतःवर तशी आपला शेजारीसवर प्रिती कर.” या दोन्ही आज्ञापेक्षा दुसरी कोणतीच मोठी आज्ञा नही.

32 तो त्याले बोलना, “गुरजी, तुम्हीन खरोखर बोलणात की, ‘तो एकच देव शे अनी त्यानाशिवाय दुसरा कोणीच नही.’ 33 अनी ‘पुर्ण मनतीन, पुर्ण बुध्दीतीन अनी पुर्ण शक्तितीन त्यानावर प्रिती करानी अनी जशी स्वतःवर तशी शेजारीसवर प्रिती करानी’ हाई सर्व ‘होम अनं यज्ञ’ यानापेक्षा मोठं शे.”

34 ✨त्यानी समजदारीमा उत्तर दिधं हाई दखीसन येशुनी त्याले सांगं, “तु देवना राज्यपाईन दुर नही.” त्यानानंतर त्याले आखो काही ईचारानी कोणीच हिम्मत व्हयनी नही.

ख्रिस्त दावीदना वंशज

(मत्तय २२:४१-४६; लूक २०:४१-४४)

35 नंतर येशुनी मंदिरमा शिक्षण देतांना सांगं, “ख्रिस्त दावीदना वंशज शे हाई शास्त्री †कसं काय म्हणतस?”

36 “कारण दावीद स्वतः पवित्र आत्माना प्रेरणातीन म्हणस; प्रभु परमेश्वरनी मना प्रभुले सांगं;

तु मना उजवीकडे बैस, जोपावत मी तुना शत्रूसले तुना पायसनं आसन करस नही.”

शास्त्रीसपाईन सावधान

(मत्तय २३:१-३६; लूक २०:४५-४७)

37 दावीद स्वतः त्याले प्रभु म्हणस, मंग ख्रिस्त त्याना वंशज शे हाई कसं काय? हाई येशुनं बोलणं लोकसमुदाय आनंदमा ऐकी राहिंता. 38 येशु लोकसले शिकाडतांना बोलणा, “शास्त्रीसपाईन जपी र्हा, त्यासले लांब झगा घालीन फिराले, बजारमा लोकसकडतीन नमस्कार करी लेवाले, 39 अनी सभास्थानमा मुख्य आसन अनी मेजवानीमा चांगली जागा ह्या त्यासले आवडतस. 40 ह्याच त्या शेतस ज्या विधवासनी संपत्ती फसाडीन खाई टाकतस अनी दिखावाकरता लांबलांब प्रार्थना करतस. सर्वांत जास्त त्यासले शिक्षा व्हई!”

विधवानी करेल दान

(लूक २१:१-४)

41 येशु मंदिरमधला दानपेटी समोर बशीन लोक दानपेटीमा पैसा कशा टाकतस हाई तो दखी राहिंता. बराच श्रीमंत लोकसनी बराच पैसा टाकात; 42 अनी एक गरीब विधवानी ईसन दोन तांबाना नाणा टाकात त्यानी किंमत काहीच नव्हती. 43 तवय येशुनी शिष्यसले जोडे बलाईन सांगं, “मी तुमले सत्य सांगस की, ज्या दानपेटीमा टाकी राहिनात त्या सर्वासपेक्षा हाई गरीब विधवानी जास्त टाकेल शे. 44 कारण त्या सर्वासनी त्यासना समृद्धीमातीन टाकात; पण हिनी तिना गरिबीमातीन जितलं तिनं व्हतं तितलं म्हणजे सर्वीं कमाई टाकी दिधी.”

13

मंदिरना विनाश

(मत्तय २४:१, २; लूक २१:५-६)

1 मंग येशु मंदिरमातीन निधीन जातांना त्याना एक शिष्य त्याले बोलना, “गुरजी दखा, कशा ह्या मोठ्या दगडी अनी कशा ह्या माड्या!”

2 येशु त्याले बोलना “तु ह्या मोठ्या माड्या दखस ना? ह्यासमा असा दगडवर दगड र्हावाव नही; जो पडाव नही.”

दुःख अनी तरास

(मत्तय २४:३-१४; लूक २१:७-१९)

3 येशू मंदिरसमोरला जैतुनना डोंगरवर बशेल व्हता तवय पेत्र, याकोब, योहान अनं आद्रिया यासनी एकांतमा त्याले ईचारं, 4 “ह्या गोष्टी कवय व्हतीन? अनी ह्या गोष्टी पुर्ण व्हवानी येळ वनी म्हणजे काय चिन्ह दिसतीन? हाई आमले सांग.”

5 येशू त्यासले बोलू लागना, “जपीन रहा, म्हणजे तुमले कोणी फसाडाले नको. 6 बराच लोके मनं नाव लिसन येतीन, ‘मी ख्रिस्त शे!’ अनी त्या बराच जणसले फसाडतीन. 7 जवय तुम्हीन लढायासबद्दल ऐकशात अनी लढायासन्या अफवा ऐकशात तवय घाबरू नका अस होणारच शे, पण तेवढामाच शेवट व्हवाव नही. 8 राष्ट्रसवर राष्ट्र अनी राज्यसवर राज्य ऊठतीन; अनी जागोजागी भूकंप व्हतीन अनी दुष्काळ पडी, हाई तर प्रसुतीना येळले जशा तरास व्हस तसा तरासनी हाई सुरवात शे.

9 ✨“स्वतःले संभाळा; कारण लोके तुमले न्यायालयमा खेचतीन. सभास्थानमा तुमले मारतीन; अनी मनाकरता तुमले राज्यपाल अनी राज्या यासनापुढे उभा करतीन. हाई तुमनाकरता तठे शुभवर्तमान सांगानी संधी राही. 10 शेवट येवाना पहिले पुरा जगमा सुवार्ता प्रसार व्हवाले पाहिजे. 11 जवय त्या तुमले धरीन तुमनाविस्धद खटला चालाडतीन तवय तुम्हीन काय बोलानं यानी अगोदरच चिंता करू नका; तर त्या येळले जे काही तुमले सुचाडाई जाई तेच बोला; कारण बोलणारा तुम्हीन नही तर पवित्र आत्मा शे. 12 भाऊ भाऊले अनी बाप पोर्याले मारा करता धरी दि, पोर्या मायबापसवर ऊठतीन अनी त्यासना जिव लेतीन. 13 ✨मना नावमुये सर्व लोके तुमना व्देश करतीन पण जो शेवटपावत ईश्वसमा टिकी राही त्यानंच तारण व्हई.”

महासंकटना काळ

(मत्तय २४:१५-२८, लूक २१:२०-२४)

14 “बठं काही उध्वस्त करणारी ‘अमंगळता’ ज्या जागावर तिना काडीनाही संबंघ नही तठे तिले उभी दखशात.” वाचनारानी हाई समजी लेवानं! “तवय ज्या यहदीयामा शेतस त्यासनी डोंगरवर पळी जावानं. 15 ✨जो धाबावर व्हई त्यानी खाल उतरानं नही अनी काहीच लेवाकरता घरमा जावानं नही. 16 जो वावरमा व्हई त्यानी आपला कपडा लेवाकरता मांगे फिरीन येवानं नही. 17 त्या दिनमा ज्यासले दिन राहतीन अनी ज्या लेकरसले पाजणाऱ्या राहतीन त्यासना भयंकर हाल व्हतीन! 18 तरी हाई हिवाळामा व्हवाले नको म्हणीन देवले प्रार्थना करा. 19 ✨कारण जी

✨ 13:9 १३:९ मत्तय १०:१७-२०; लूक १२:११,१२ ✨ 13:13 १३:१३ मत्तय १०:२२ ✨ 13:15

१३:१५ लूक १७:३१ ✨ 13:19 १३:१९ प्रकटीकरण ७:१४

सृष्टीले देवनी बनाडं तिना सुरवात पाईन आजपावत व्हयनं नही अनी पुढे व्हावाव नही असा त्या संकटना दिन र्हातीन. 20 प्रभु त्या दिन थोडा नही करता; तर एक बी माणुस जिवत नही र्हाता. ज्यासले त्यानी निवडेल शे त्यासनाकरता त्यानी ह्या दिन थोडा करेल शेतस.”

21 “त्या येळले कोणी तुमले म्हणी, ‘दखा, ख्रिस्त आठे शे!’ दखा, तठे शे! तर खरं मानू नका. 22 कारण खोटा ख्रिस्त अनी खोटा संदेशा व्हतीन अनी त्या चिन्ह अनी चमत्कार दखाडतीन जमनं तर ज्यासले देवनी निवडेल शे, त्यासले सुध्दा फसाडतीन. 23 म्हणीन तुम्हीन सावध र्हा! मी पहिलेच तुमले सर्व सांगीन ठेयेल शे.

मनुष्यना पोर्या येशु यानं परत येनं
(मत्तय २४:२९-३१; लूक २१:२५-२८)

24 ✨“हाई संकट ई जावानंतर त्या दिनमा सूर्य अंधकारमय व्हई अनी चंद्र प्रकाश देवाव नही. 25 ✨आकाशमाधला तारा पडतीन अनी आकाशमाधली शक्ती हाली जाई. 26 ✨तवय मनुष्यना पोर्याले पराक्रमतीन अनी मोठा वैभवतीन ढगसमा येतांना त्या दखतीन. 27 त्या येळले मी देवदूतसले धाडीन पृथ्वीना एक टोकपाईन दुसरा टोकपावत चारी दिशातीन देवनी निवडेल लोकसले एकत्र करसु.”

अंजिरनं झाडना दृष्टांत
(मत्तय २४:३२-३५; लूक २१:२९-३३)

28 आते अंजिरनं झाडना दृष्टांत ल्या. त्यानी कवळी फांदी निधीसन त्याले पानटा फुटू लागणात म्हणजे उन्हाळा जोडे वना हाई तुमले समजस. 29 जवय तुम्हीन ह्या गोष्टी व्हतांना दखशात. तवय समजा मनी येवानी येळ जवळच येल शे. 30 मी तुमले सत्य सांगस की, जोपावत हाई सर्व पुरं व्हत नही तोपावत हाई पिढीना अंत व्हावाव नही. 31 आकाश अनी पृथ्वी पुसाई जाई पण मनं वचन पुसावणारच नही.

कोणलेच तो दिन अनी येळ माहीत नही
(मत्तय २४:३६-४४)

32 ✨“अजुन त्या दिनबदल अनी त्या येळबदल कोणलेच माहीत नही, स्वर्गना देवदूतसले नही, देवना पोर्यालेसुध्दा नही; फक्त देवबापलेच माहीत शे. 33 सावध

रूहा, जागा रूहा, कारण ती येळ कवय ई हाई तुमले माहित नही. 34 ✨हाई त्या माणुसना मायक शे जो बाहेर गाव जातांना त्याना दाससले घरनी जबाबदारी दिसन त्यासले काम नेमी देस अनी व्दारपाळले जागा रूहाय, व्यवस्थित लक्ष दे, अशी आज्ञा करस तसं हाई शे. 35 यामुये जागा रूहा, कारण मालक कवय घर ई, संध्याकायले, मध्य रातले, पहाटले किंवा सकायले म्हणजे सुर्य उगास तवय हाई तुमले माहीत नही. 36 नही तर तो अचानक ई लागी अनी त्यानी तुमले झोपेल दखाले नको. 37 जे मी तुमले सांगस, ते सर्वासले सांगस; जागृत रूहा!”

14

येशुले माराना कट

(मत्तय २६:१-५; लूक २२:१-२; योहान ११:४५-५३)

1 मंग दोन दिन नंतर वल्हांडण अनी बेखमीर *भाकरीसना सण व्हता. तवय येशुले गुपचुप कसं मारी टाकानं हाई मुख्य याजक अनी शास्त्री दखी राहीतात. 2 “पण हाई सणना येळले करानं नही, करं तर कदाचित लोकसमा दंगा व्हई जाई” अस त्या बोलनात.

येशुना तेल अभिषेक

(मत्तय २६:६-१३; योहान १२:१-८)

3 ✨येशु बेथानी गावले जो पहिले कोडरोगी व्हता त्या शिमोनना घर जेवाले बशेल व्हता तवय एक बाई जटामांसी वनस्पतीनं महागडं सुगंधी तेल संगमरवरना भांडामा लई वनी. तिनी ते भांडं फोडीन तेल त्याना डोकावर वती दिधं. 4 तवय काहीजण कुरकुर करीसन बोलणात, “हाई सुगंधी तेलना नाश का बरं करा? 5 कारण हाई सुगंधी तेल एक वरीसनी मजुरी म्हणजे तिनशे चांदिना शिक्कासांनावर ईकाई जातं, ते ईकीन त्या पैसा गरीबसमा वाटाई जातात!” अस त्यासनी तिले दताडं.

6 पण येशु बोलना, “जाऊ घा! तिले का बरं बोली राहीनात? तिनी मनाकरता एक चांगलं काम करेल शे. 7 गोरगरीब कायमना तुमना जोडेच शेतस अनी तुमले वाटी तवय त्यासनं भलं करता ई. पण मी कायम तुमनासंगे राहसु अस नही. 8 तिनाघाई जे करता ई ते तिनी करं; मना मरानंतरनी तयारी पहिलेच तिनी करी दिधी. 9 मी तुमले सत्य सांगस की, सर्व जगमा जठे जठे सुवार्ता सांगतीन, तठे तठे तिनी जे सत्कर्म करेल शे त्यानी आठवण करतीन.”

✨ 13:34 १३:३४ लूक १२:३६-३८ * 14:1 १४:१ बेखमीर भाकर फुगाडनारा पदार्थ ✨ 14:3 १४:३ लूक ७:३७,३८ † 14:5 १४:५ एक वरीसनी मजुरी

यहूदा ईश्र्वासघात करस

(मत्तय २६:१४-१६; लूक २२:३-६)

10 मंग बारा शिष्यसमधला एक यहूदा इस्कर्योतनी मुख्य याजकसकडे जाईन येशुले सोपी दिसु, अस सांगं. 11 त्यानं ऐकीसन त्यासले आनंद व्हयना अनी त्यासनी त्याले पैसा देवानं ठरायं. मंग यहूदा येशुले कसं सोपी देवानं यानी संधी दखु लागना.

येशुनं शिष्यससंगे शेवटलं जेवण

(मत्तय २६:१७-२५; लूक २२:७-१४; योहान १३:२१-३०)

12 बेखमीर भाकरना सणना पहिला दिन जवय वल्हांडणना यज्ञकरता कोकरूना बळी देतस, त्या दिन त्याना शिष्य येशुले बोलणात, “आम्हीन कोठे जाईसन वल्हांडणना जेवणनी तयारी करानी अशी तुमनी ईच्छा शे?”

13 मंग येशुनी त्याना शिष्यसमाधला दोन जणसले धाडीन सांगं, “नगरमा जा म्हणजे एक माणुस पाणीनं मडकं लई जातांना तुमले भेटी त्यानामांगे जा. 14 तो ज्या घरमा जाई, तठला घरमालकले सांगा; ‘गुरू सांगस, मी मना शिष्यससंगे वल्हांडणनं जेवण करसु तर पाहुणचार करानी खोली कोठे शे?’ 15 मंग तो स्वतः सजाडेल अनी तयार करेल एक मोठी माडीवरली खोली तुमले दखाडी, तठे आपलाकरता तयारी करा.”

16 मंग त्याना शिष्य शहरमा गयात तवय त्यानी सांगेलप्रमाणेच त्यासले दखायनं अनी त्यासनी वल्हांडणना जेवणनी तयारी करी.

17 मंग संध्याकाय व्हयनी तवय येशु बारा शिष्यससंगे तठे वना. 18 अनी त्या बशीन जेवण करी राहीतात तवय येशु बोलना, “मी तुमले सत्य सांगस की, तुमना मातीन एक माले शत्रुसना हातमा सोपी दि, तो आत्ते मनासंगे जेवण करी राहीना.”

19 त्या नाराज व्हयनात अनी एक एकजण त्याले ईचारु लागणात, “मी शे का तो?”

20 येशुनी उत्तर दिधं, “बारा जणसपैकी एक जो मना ताटमा हात घाली राहीना. 21 मनुष्यना पोरयाबद्दल लिखेल शे तसं त्याले जानच शे; पण जो मनुष्यना पोरयाले धरीन सोपी देवाव शे त्याना धिक्कार असो! तो माणुस जन्मले नही येता तर ते त्याले चांगलं व्हतं!”

प्रभुभोजन

(मत्तय २६:२६-३०; लूक २२:१४-२०; १ करिंथ ११:२३-२५)

22 त्या जेवण करतांना येशुनी भाकर लिधी अनं उपकार मानीन तोडी अनी शिष्यसले दिसन सांगं, हाई ल्या, “हाई मनं शरीर शे.”

23 मंग त्यानी प्याला लिधा अनं देवना आभार मानीन त्यासले दिधा, अनी त्यासनी ते पिधं. 24 त्यानी त्यासले सांगं, “हाई मनं रंगत देव अनी मनुष्यना करारले दखाडस, हाई बराच जणसकरता वताई जाई र्हायनं. 25 मी तुमले सत्य सांगस की, मी तोपावत द्राक्षवेलना रस कधीच पिवाऊ नही जोपावत देवना राज्यमा नवा द्राक्षरस पितस नही.”

26 मंग देवनं गानं म्हणीसन त्या जैतुनना डोंगरकडे निधी गयात.

पेत्रकरता भविष्यवाणी

(मत्तय २६:३१-३५; लूक २२:३१-३४; योहान १३:३६-३७)

27 मंग येशु त्यासले बोलना, “तुम्हीन सर्व माले सोडीन पळी जाशात, कारण शास्त्र अस सांगस की, ‘देव मेंढपायले मारी टाकी अनी मेंढरसनी दाणादाण व्हई जाई.’ 28 तरी मी जिवत व्हवानंतर तुमना पहिले गालीलमा जासु.”

29 पेत्र त्याले बोलना, “जरी सर्व तुले सोडीन पळतीन पण मी तुले सोडीन पळाव नही.”

30 येशु त्याले बोलना मी तुले सत्य सांगस, “आज रातले कोंबडा दोनदाव कोकावाना पहिले तु तिनदाव माले नाकारशी.”

31 तरी पेत्र खंबीर व्हईसन बोलना, “तुमनासंगे माले मरणं पडनं तरी मी तुमले नाकारावुच नही!” अनी बाकीना शिष्यसनी पण तसच सांगं.

गेथशेमाने बागमा येशुनी प्रार्थना

(मत्तय २६:३६-४६; लूक २२:३१-४६)

32 मंग त्या गेथशेमाने नावना बागमा वनात तवय येशु त्याना शिष्यसले बोलना, “मी प्रार्थना करीसन येस तोपावत आठे बठा.” 33 त्यानी पेत्र, याकोब अनं योहान यासले संगे लिधं अनी तो अस्वस्थ अनं व्याकुळ व्हवु लागना, 34 तो त्यासले बोलना, “मी भलता उदास शे, आठपावत की मी मराले टेकेल शे, तुम्हीन आठेच थांबा अनी जागा र्हा.”

35 मंग तो त्यासनापाईन थोडा पुढे गया अनी जमीनवर पडीन प्रार्थना कराले लागना की, “शक्य व्हई तर हाई येळ टळी जावो.” 36 अनी तो बोलना, “हे

बापा, हे पिता! तुले सर्वकाही शक्य शे, हाऊ दुःखना प्याला मनापाईन दूर कर. तरी मना ईच्छाप्रमाणे नको तर तुना ईच्छाप्रमाणे व्हवु दे.”

37 मंग त्यानी परत ईसन तिन्ही शिष्यसले झोपेल दखं. तवय तो पेत्रले बोलना, “शिमोन, तु झोपी गया का? एक तास बी तुनाघाई जागं र्हावायनं नही का?”

38 “तुम्हीन परिक्षामा पडाले नको म्हणीन जागा र्हा, अनी प्रार्थना करा. आत्मा कितला बी उतावळा व्हई, पण शरीर अशक्त शे.”

39 येशुनी परत जाईन त्याच शब्दसमा प्रार्थना करी. 40 मंग परत ईसन त्यानी दखं तर त्या झोपेल व्हतात; त्यासना डोया जड व्हई जायेल व्हतात अनी त्याले काय उत्तर देवानं त्यासले समजनं नही.

41 परत तिसरांदाव त्यानी ईसन त्यासले सांगं, “आतेपावत तुम्हीन झोपीन आराम करी राहीनात? पुरं व्हयनं! येळ ई जायेल शे! दखा, मनुष्यना पोर्या पापी लोकसना ताबामा सोपाई राहीना. 42 ऊठा, आपण जाऊ. दखा, माले सोपी देणारा जोडे येल शे!”

येशुले अटक करतस

(मत्तय २६:४७-५६; लूक २२:४७-५३; योहान १८:३-१२)

43 येशु बोली राहीता इतलामा बारा शिष्यसपैकी एक म्हणजे यहूदा तठे वना, त्यानाबरोबर मुख्य याजक, शास्त्री अनी वडील लोकसना माणसे तलवारी अनी टिपरा लई वनात. 44 त्याले सोपणारानी एक इशारा देयल व्हता तो असा की, “मी ज्यानं चुंबन लिसु तोच येशु शे. त्याले धरीन बांधीन अनं संभायीन लई जा.”

45 तो येताच येशुकडे गया अनी “गुरजी!” अस म्हणीन त्याना चुंबन लिधात. 46 मंग त्यासनी त्याले पकडीन बांधं. 47 ज्या येशुजोडे उभा व्हतात त्यासनामाईन एकनी तलवारघाई प्रमुख याजकना सेवकना कान कापी टाका. 48 तवय येशु त्यासले बोलना, “जसं एखादा नियम तोडणाराले धराकरता तलवार अनी टिपरा लई जातस तसा तुम्हीन माले धराले येल शेतस का? 49 ❖मी तुमनासंगे रोज मंदिरमा शिकाडी राहीतु, तवय तुम्हीन का बरं माले धरं नही, पण हाई ह्यानाकरता व्हयनं की शास्त्रना लेख पुरा व्हावले पाहिजे.”

50 मंग येशुसंगेना सर्व शिष्य त्याले सोडीन पळी गयात.

51 त्या येळले एक तरूण पोरया त्याना आंगवर लुंगीशिवाय काहीच नव्हतं तो येशुना मांगे चाली राहीता, त्याले त्यासनी धराना प्रयत्न करा. 52 पण तो ती लुंगी टाकीन उघडाच पळी गया.

मुख्य याजकससमोर येशु

(मत्तय २६:५७-६८; लूक २२:५४-५५; २२:६३-७१; योहान १८:१३-१४; १८:१९-२४)

53 मंग येशुले त्या प्रमुख याजकसकडे लई वनात अनी त्यानाजवळ सर्व मुख्य याजक, वडील अनी शास्त्री जमनात. 54 पेत्र दुरतीन त्याना मांगेमांगे चालत मुख्य याजकना वाडामा गया अनी तो पहारेकरीससंगे शेकोटी जोडे शेकी राहीता. 55 मुख्य याजक अनी सर्व यहूदीसना न्यायसभा मधलासनी येशुले मृत्युदंड भेटाकरता त्यानाविर्ध्द काय आरोप कराना हाई शोधी राहीतात. पण त्यासले एक बी आरोप सापडना नही. 56 बराच जणसनी त्यानाविर्ध्द खोटी साक्ष दिधी, पण त्यासना साक्षमा काहीच तथ्य नव्हतं.

57 काही लोकसनी उभं राहीन येशुनाविर्ध्द अशी खोटी साक्ष दिधी की, 58 ✠हाई हातघाई बांधेल मंदिर मी तोडी टाकसु अनी हात नही लावता दुसरं तीन दिनमा उभं करसु अस आम्हीन याले बोलतांना ऐकं. 59 पण त्यासनी हाई साक्षमापण तथ्य नव्हतं.

60 तवय मुख्य याजकनी मझार उभं राहीसन येशुले ईचारं, “ह्या तुनाविर्ध्द साक्ष दि राहिनात त्यानावर तुले काहीच उत्तर देणं नही शे का?”

61 येशु गप्पच राहिना, त्यानी काहीच उत्तर दिधं नही. प्रमुख याजकसनी परत त्याले ईचारं, “धन्यवादित देवना पोरया ख्रिस्त तो तुच शे का?”

62 येशुनी सांगं, “मीच शे, अनी तुम्हीन मनुष्यना पोरयाले सर्वसमर्थ परमेश्वरना उजवीकडे बशेल अनी आकाशमधला ढगससंगे येतांना दखशात.”

63 मुख्य याजक आपला कपडा फाडीन बोलना, आमले आते साक्षीदारसनी काय गरज!

64 हाऊ देवनी थट्टा करी राहीना, हाई तुम्हीन ऐकं, तुमले काय वाटस? तवय सर्वासनी ठराय हाऊ मरणदंडले योग्य शे.

65 मंग बराच जण येशुवर थुंकू लागणात, त्यानं तोंड झाकीन त्याले बुक्क्या मारयात अनी त्याले सांगु लागणात, “वळख, तुले कोणी मारं!” अनी पहारेकरीसनी त्याले थापड्या मारीन ताबामा लिधं.

पेत्र येशुले नाकारस

(मत्तय २६:६९-७५; लूक २२:५६-६२; योहान १८:१५-१८; १८:२५-२७)

66 पेत्र खाल वाडामा व्हता तवय प्रमुख याजकसना सेवकसमाधली एक बाई तठे वनी. 67 अनी तिनी पेत्रले शेकतांना टक लाईन दखीन सांगं, “तु पण येशु नासरेथकरना संगे व्हता ना.”

68 पण त्यानी नाकारीन सांगं, “तु काय सांगी राहीनी, माले माहीत नही अनं समजी बी नही राहीनं” अनी तो वाडाना दुसरी बाजुले गया ईतलामा कोंबडा कोकायना.

69 मंग त्या दासीनी त्याले परत दखं अनी त्यानाजोडे ज्या उभा व्हतात त्यासले सांगु लागणी, “हाऊ त्यासनापैकीच एक शे!”

70 पण त्यानी परत नकार. मंग थोडा येळमा जोडे उभा राहनारासनी पेत्रले सांगं, “तु खरच त्यासनापैकीच शे ना, कारण तु गालीली शे.”

71 मंग पेत्र बोलणा, “जर मी खोटं बोली र्हायनु तर, देव माले मारी टाको! असा शपथा वाहीन बोल्तु लागणा, हाऊ ज्या माणुसबद्दल तुम्हीन बोली राहिनात त्याले मी वळखत नही!”

72 अनी लगेच दुसरीदाव कोंबडा कोकायना. तवय “कोंबडा दोनदाव कोकाई, त्याना पहिले तु माले तीनदाव नाकारशी” असा ज्या शब्द येशुनी पेत्रले सांगेल व्हतात त्या त्याले आठवणात अनी तो रडाले लागना.

15

रोमी सुभेदार पिलात यानासमोर येशु

(मत्तय २७:१, २; २७:११-१४; लूक २३:१-५; योहान १८:२८-३८)

1 मंग पहाट व्हताच वडील लोक अनी शास्त्री यासनासंगे मुख्य याजक अनी सर्व यहूदी महासभा यासनी निर्णय लिसन, येशुले बांधीन पिलातना स्वाधीन करं.

2 तवय पिलातनी त्याले ईचारं, “तु काय यहूदासना राजा शे?” येशुनी त्याले उत्तर दिधं, “तु म्हणस तसच.”

3 मुख्य याजकसनी त्यानावर बराच गोष्टीसना आरोप करा. 4 पिलातनी त्याले परत ईचारं, “तुले काहीच नही बोलानं का? दख, त्या तुनावर कितल्या गोष्टीसना आरोप करी राहिनात!”

5 तरी येशुनी काहीच उत्तर दिधं नही, यावरतीन पिलातले आश्चर्य वाटनं.

मृत्युदंडनी आज्ञा

(मत्तय २७:१५-२६; लूक २३:१३-२५; योहान १८:३९-४०; १९:१-१६)

6 प्रत्येक वल्हांडण सणना दिनमा यहूदी लोकसनी मागणी करेल एक कैदीले तो त्यासनाकरता सोडी दे, अशी पिलातनी सवय व्हती. 7 तवय रोमी सरकारविरोध व्हयेल बंडखोरीमा ज्यानी खुन करेल व्हता असा बरब्बा नावना एक माणुस बंडखोरससंगे कैदखानामा व्हता. 8 मंग लोकसमुदाय पिलातकडे ईसन तुम्हीन तुमना रितप्रमाणे आमनाकरता करा, अस त्याले सांगु लागणात. 9 पिलातनी त्यासले ईचारं, “मी तुमनाकरता यहूदासना राजाले सोडानं अशी तुमनी ईच्छा शे का?” 10 मुख्य याजकसले त्याना हेवा वाटी राहीता म्हणीन त्याले सोपी देयल व्हतं, हाई पिलातले समजनं व्हतं.

11 पण मुख्य याजकसनी लोकसले चिंगाडीन हाई मागणी कराले लाई की, त्यानापेक्षा आमनाकरता बरब्बाले सोडी घा. 12 तवय पिलातनी त्यासले परत ईचारं, “तर मंग ज्याले तुम्हीन यहूदासना राजा म्हणतस् त्यानं मी काय करू?”

13 त्या परत वरडीन बोलणात, “त्याले कूसखांबवर खिया!”

14 पिलातनी त्यासले ईचारं, “का बरं, त्यानी काय गुन्हा करेल शे?” पण त्या आखो वरडीन बोलणात, “त्याले कूसखांबवर खिया!”

15 तवय लोकसले खूश कराकरता पिलातनी बरब्बाले सोडी दिधं अनी येशुले फटका मारीसन कूसखांबवर खियाकरता त्यासनाच आगे लाई दिधं.

शिपाई येशुनी थट्टा करतस

(मत्तय २७:२७-३१; योहान १९:२, ३)

16 मंग शिपाई येशुले प्रयतोर्यममा म्हणजे राज्यपालना घरनं आंगनमा लई गयात अनी त्यासनी सर्व रोमी शिपाईसले एकत्र बलायं. 17 नंतर त्यासनी येशुना आंगवर जाभंया कपडा घालात, काटेरी झुडूपना मुकूट बनाडीसन त्याना डोकामा घाला. 18 अनी त्या त्याले वंदन करीसन बोलू लागणात, “हे यहूदासना राजा, तुना जयजयकार असो!” 19 त्यासनी त्याना डोकावर वेतना शेमटीघाई मारं, त्यानावर शुकनात अनी गुडघा टेकीन त्याले नमन करं. 20 अशी थट्टा करावर त्यासनी जाभंया कपडा त्याना आंगवरतीन काढीन त्याले त्याना कपडा परत घाली धिदात. मंग कूसखांबवर खियाकरता त्याले बाहेर लई गयात.

येशुले कूसखांबवर खियतस

(मत्तय २७:३२-४४; लूक २३:२६-४३; योहान १९:१७-२७)

21 ✨तवय अलेक्सांद्र अनी रूफ यासना बाप शिमोन कुरेनेकर शेतमातीन ईसन त्यासना जोडेतीन जाई राहींता तवय येशुना क्रूसखांब उचलाकरता त्याले सैनिकसनी जबरदस्ती करी. 22 मंग त्या येशुले गुलगुथा म्हणजे “कवटीनी जागा” आठे लयनात. 23 अनी त्याले कडु मसाला मिसाळेल द्राक्षरस पेवाले दिधा, पण त्यानी तो पिधा नही. 24 तवय त्यासनी त्याले क्रूसखांबवर खियं अनी चिठ्या टाकीन त्याना कपडा वाटी लिधात. 25 त्यासनी त्याले क्रूसखांबवर खियं तवय सकायना नऊ वाजेल व्हतात. 26 त्याना डोकानावर क्रूसखांबले त्यासनी “यहूदासना राजा” असा दोषपत्रना लेख लायेल व्हता. 27 त्यासनी त्यानासंगे दोन लुटारूसले, एकले उजवीकडे अनी एकले डावीकडे अस क्रूसखांबवर खियं. 28 “अनी अपराधीसमा त्यानी गणना व्हयनी, हाई शास्त्रवचन पुर्ण व्हयनं.”

29 ✨मंग तठेन ये जा करणारसनी डोका हालार्सन त्यानी अशी निंदा करी की, “अरे! मंदिर मोडीन तीन दिनमा बांधणारा! 30 स्वतःले वाचाड, क्रूसखांबवरतीन खाल ये!”

31 असच मुख्य याजक बी शास्त्रीससंगे आपसमा थट्टा करीसन बोलणात, त्यानी दुसरासनं तारण करं अनी त्याले स्वतःलेच वाचाडता येत नही!

32 इझ्राएलसना राजा ख्रिस्त, यानी आते क्रूसखांबवरतीन खाल उतरीन दखाडावं म्हणजे ते दखीसन आम्हीन ईश्वास धरसुत! अनी त्यानासंगे ज्यासले क्रूसखांबवर चढायेल व्हतं त्यासनी पण त्यानी निंदा करी.

येशुना मृत्यु

(मत्तय २७:४५-५६; लूक २३:४४-४९; योहान १९:२८-३०)

33 दुपारना बारा वाजापाईन ते तीन वाजापावत सर्वा देशवर अंधार पडेल व्हता. 34 दुपारना तीन वाजनात तवय येशु जोरमा आरोळी मारीन बोलना, “एलोई, एलोई, लमा सबकतनी?” म्हणजे “मना देव, मना देव, तु मना त्याग का बरं करा?”

35 तवय ज्या जोडे उभा व्हतात त्यासनापैकी काही जणसनी ऐकीन सांगं, “दखा, तो एलियाले बलाई राहिना!” 36 तवय एकजणनी पयत जाईसन आंबमा स्पंज बुडाईन तो वेत नावना वनस्पतीना काठीवर ठिसन त्याले चोखाले दिधा अनी बोलणा, “राहु घा! एलिया याले क्रूसखांबवरतीन खाल उताराले येस का नही हाई दखुत!”

37 मंग येशुनी मोठी आरोळी मारीन जीव सोडा.

38 तवय मंदिरमधला पडदाना वरपाईन खालपावत फाटीन दोन तुकडा व्हयनात.
39 मंग त्यानी आपला जीव कसा सोडा हाई त्यानापुढे जोडेच उभा राहेल अधिकारी दखीन बोलना, “खरोखरंच हाऊ माणुस देवना पोऱ्या व्हता!”

40 ✨काही बाया दुरतीन दखी राहित्यांत त्यासनामा मरीया मग्दालीया, धाकला याकोब अनी योसे यासनी माय मरीया अनी सलोमे ह्या व्हतात. 41 तो गालीलमा व्हता तवय ह्या त्यानामांगे चालेत अनी त्यानी सेवा करेत. आखो बऱ्याच बाया व्हत्यात ज्या त्यानासांगे यरूशलेमले येल व्हत्यात.

येशुले कबरमा ठेवतस

(मत्तय २७:५७-६१; लूक २३:५०-५६; योहान १९:३८-४२)

42 तवय संध्याकाय व्हयनी, हाऊ तयारीना म्हणजे यहूदीसना शब्बाथ दिनना आदला रोज व्हता, 43 म्हणीन अरिमथाई गावना योसेफनी हिम्मत करीसन पिलातकडे जाईन येशुनं शरीर मांगं; तो महासभाना एक प्रतिष्ठीत सभासद व्हता अनी स्वतः देवनं राज्य येवानी वाट दखी राहींता. 44 तो इतलामा कसा मरना यानं पिलातले नवल वाटनं; अनी त्यानी सुबेदारले बलाईन ईचारं, “तो मरी जायेल शे का?” 45 सुबेदारकडतीन खत्री करी लेवानंतर त्यानी योसेफले प्रेत दिधं. 46 त्यानी तागना कपडा ईकत आणात अनी त्याले खाल उतारीसन त्या कपडामा गुंढाळं; मंग त्याना शरिरले खडकमा बनाडेल कबरमा ठेवं अनी कबरना तोंडवर भली मोठी धोंड लाई दिधी. 47 त्यानं शरीर कोठे ठेयल शे हाई मरीया मग्दालीया, योसेनी माय मरीया यासनी दखं.

16

येशुनं पुनस्तथान

(मत्तय २८:१-८; लूक २४:१-१२; योहान २०:१-१०)

1 शब्बाथ दिन सरानंतर मग्दालीया मरीया, याकोबनी माय मरीया अनी सलोमे यासनी येशुना शरिरले लावाकरता सुगंधी द्रव्ये ईकत लिधात; 2 अनी रविवारना दिन सकायले सुर्य उगाना येळले कबरजोडे गयात. 3 “कबरना तोंडवरली धोंड आपलाकरता कोण लोटी?” अस त्या एकमेकसले सांगी राहित्यात.

4 पण तठे जावानंतर त्यासनी दखं की, ती भलती मोठी धोंड कबरना दारना एकबाजुले लोटेल शे; 5 मंग कबरमा जावानंतर धवळा शुभ्र कपडा घालेल एक तरुणले म्हणजे स्वर्गदूतले उजवा बाजुले बशेल दखीसन त्या घाबरन्यात.

✨ 15:40 १५:४० लूक ८:२३

6 तो त्यासले बोलना, “घाबरू नका, कूसखांबवर खियेल नासरेथ गावना येशुना शोध तुम्हीन करी राहिनात; तो आठे नही, तो उठेल शे; त्याले ठेयल व्हतं ती हाई जागा दखा. 7 ✨आते तुम्हीन जा, त्याना शिष्यसले अनी पेत्रले सांगा की, तुमना पहिलेच तो गालीलमा जाई राहीना; त्यानी तुमले सांगेल प्रमाणे तो तुमले तठे दखाई.”

8 मंग त्यासना थरकाप व्हयना अनी कावर्या बावर्या व्हईसन त्या कबरपाईन पळण्यात; त्यासनी कोणलेच काही सांगं नही; कारण त्या दुःखी अनी घाबरी जायेल व्हत्यात.

येशु मरीया मग्दालियाले दखास

(मत्तय २८:९,१०; योहान २०:११-१८)

9 रविवारना पहाटले येशु जिवत व्हवानंतर, ज्या मरीया मग्दालीया मातीन त्यानी सात दुष्ट आत्मा काढेल व्हतात तिले तो पहिले दखायना. 10 पहिले येशुसगे ज्या लोके व्हतात, त्यानाकरता ज्या शोक करी राहीतात अनी रडी राहीतात त्यासले जाईसन तिनी हाई बातमी सांगी. 11 आते येशु जिवत शे अनी तिले तो दखायना, जवय हाई त्यासनी ऐकं तवय त्यासनी तिनावर ईश्वास ठेवा नही.

येशु दोन शिष्यसले दखास

(लूक २४:१३-३५)

12 त्यानंतर त्यामाधला दोनजण बाहेर गाव जाई राहीतात त्यासले येशु दुसरा रूपमा दखायना. 13 त्यासनी जाईन बाकीनासले सांगं पण त्यासनी त्यासनावर ईश्वास ठेया नही.

येशु अकरा शिष्यसले दखास

(मत्तय २८:१६-२०; लूक २४:३६-४९; योहान २०:१९-२३; प्रेषित १:६-८)

14 नंतर अकरा शिष्य जेवाले बशेल व्हतात. त्यासले पण येशु दखायना अनी त्यानी त्यासना अईश्वास अनी कठीण मन यामुये त्यासले दटाडं कारण ज्यासनी त्याले जिवत व्हयेल दखेल व्हतं, त्यासनावर त्यासनी ईश्वास ठेया नही म्हणीन. 15 ✨त्यानी त्यासले सांगं की, “सर्व जगमा जाईसन सर्वा लोकसले शुभवर्तमानना प्रचार करा. 16 जो ईश्वास धरी अनी बाप्तिस्मा ली त्यानं तारण व्हई; जो ईश्वास धराव नही त्याना न्याय व्हई अनी तो दोषी ठराई जाई. 17 अनी ज्या ईश्वास धरतीन त्यासनामा ह्या चिन्ह दखाईतीन; त्या मना नावतीन दुष्ट आत्मा काढतीन; नव्या नव्या

भाषा बोलतीन; 18 जर त्या साप उचलतीन अनी विष पितीन तरी त्यासले काहीच व्हावाव नही; त्यासनी आजारीसवर हात ठेवात म्हणजे त्या बरा व्हातीन.”

येशू स्वर्गमा उचलाई जास

(लूक २४:५०-५३; प्रेषित १:९-११)

19 मंग प्रभु येशूनं त्यासनासंगे बोलनं व्हावानंतर तो स्वर्गमा उचलाई गया अनी देवना उजवी बाजूले बसना.

20 मंग त्यासनी जाईन सर्वीकडे प्रचार करा, प्रभु त्यासनासंगे कामकरी राहीता अनी ज्या चमत्कार व्हाँ राहीतात, त्यावरतीन शिष्यसनी सांगेल वचन सत्य शे अनी प्रभु त्यासनासंगे शे यानी खात्री पटी राहीती. आमेन.*

☆ 16:19 १६:१९ प्रेषित १:९-११

*

16:20 १६:२० 9 ते 20 ह्या वचनं जुना शास्त्रमा सापडणात नही

प्रेम संदेश
**The Gospels of Matthew and Mark in the Ahirani
language of India. Ahirani: प्रेम संदेश (Bible)**
copyright © 2023 The Word for the World International

Language: अहिराणी (Ahirani)

Contributor: The Word for the World International

प्रेम संदेश
नवा करार, 2020

The New Testament in Ahirani language

The Word for the World International

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-07

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 7 Apr 2023

6e2997e4-b06d-5108-bd98-2b3ff67a6f92